

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 125, ЧИСЛО 8, П'ЯТНИЦЯ, 23 ЛЮТОГО 2018 РОКУ

1893

Vol. 125, No. 8, FRIDAY, FEBRUARY 23, 2018

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Випробування сусідством

Петро Часто

Може, це минеться, і коло „душевних“ (від слова – душити) сусідів попустить і розімкнеться, дасть надію на порозуміння і добросусідство, принаймні на безконфліктне, мирне співіснування. А може бути, що й ні. Бо дуже нещасні вони, ці три сусіди України – Росія, Польща й Угорщина, нещасні своєю неунікною історичною карою, якої неспроможні визнати заслуженою ними. Минуле так міцно тримає їх за поли, що їм здається можливим повернення в „добрі старі часи“ їхньої державної величі.

Ні, справжня велич, справжня шляхетність, справжня культурна вищість не викликала б такого рішучого, зі зброєю в руках, опору поневолених народів. Тому колись „панівним націям“ не варто будити спогадів, котрі не сплять сном праведника. А вже коли збудили, то засвідчити свою цивілізованість можна лише в один спосіб – сумлінним розмислом, а не злим замислом. Звітом перед власною совістю, а вже потім – засуджуванням інших.

Покищо вся сусідська трійця – до неї останнім часом пристає й Румунія – відбивається на сучасну Україну „панською“ погордою: наше національне відродження, право на свободу і на рівність їх ображає, образа ж засліплює, спонукає до тенденційного, однобокого трактування історії.

Поляки вже зовсім перебрали мірку. Після того, як 6 лютого Президент Анджей Дуда підписав арогантні, викличні поправки до закону про Інститут національної пам'яті Польщі, абсолютно неприйнятні для українців, бо називають нашу національно-визвольну ідеологію „злочином і колабораціонізмом з Третім Райхом“, польський Прем'єр-міністр Матеуш Моравецький, виступаючи 11 лютого в Холмі, поставив в один ряд з Гітлером гетьмана Богдана Хмельницького. Цим антиісторичним порівнянням, ганебною спробою зобразити українську Козаччину і український опір в роки Другої світової війни „незаконними“ виступами проти „законної“ Речі Посполитої Варшава вже майже прямим текстом заперечує право українського народу на свободу і незалежність.

А те, що у згаданому законі західня Україна названа „Східньою Малопольщею“, не може не викликати підозр у зазіханні Польщі на українські території. Не дивно, що кремлівські пропагандисти так розхвалюють цей антиукраїнський польський закон – він повертає до любого для москалів і поляків гасла середини XIX ст.: нема Руси, є тільки Польща і Москва, зі своїми околицями, Малопольщею і Малоросією. Достеменно за Тарасом Шевченком:

„Кажусь, бачиш, що все то те
Таки й було наше,
Що вони тільки наймали
Татарам на пашу...“.

(Закінчення на стор. 18)

Абраменко здобув золоту медаль

ПХЬОНЧАН, Корея. – Вперше в історії української участі у лещетарській акробатиці 29-річний українець Олександр Абраменко з Миколаєва здобув золоту медаль Зимових Олімпійських ігор.

Президент Національного Олімпійського Комітету України Сергій Бубка одним з перших привітав О. Абраменка з блискучим звершенням, відзначивши його високий професіоналізм та спортивний характер.

Фінальні змагання, на старт яких вийшло 12 найкращих, відбувались у три етапи, після кожного стрибка три спортсмени з найгіршими показниками завершували участь у турнірі. О. Абраменко з легкістю пробився до суперфіналу, вирішив ризикнути та виконав стрибок, який досі ніколи не демонстрував на змаганнях.

У загальному заліку медалей Україна 21 лютого вийшла на 23-тє місце серед 27 країн-медалісток.

НОК України Олександр Абраменко. (Фото: НОК України)

ОЗНАКИ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ

Британія і США звинуватили Росію у кібератаці

Уряд Великої Британії 15 лютого публічно звинуватив Росію в кібернападі. Міністр оборони Гейвін Віліямсон заявив, що Росія „шматує книгу правил“, і Велика Британія зобов'язана відповісти.

Росія заперечує причетність до атаки і вказує, що російські компанії також від неї постраждали.

Експерти з антивірусів вважають, що було здійснено близько 2,000 атак, і вони були спрямовані на українські державні мережі, фінансові та енергетичні активи країни.

Також постраждали низка західних компаній, які мали тісні торговельні зв'язки з Україною, зокрема норвезький гігант „Maersk“ і британська „Reckitt Benckiser“, власник товарних марок „Nurofen“ і „Veet“.

Збитки від атаки оцінюють у 1.2 млрд. дол.

„Уряд Сполученого Королівства доходить висновку, що відповідальність за руйнівну кібератаку „NotPetya“ в червні 2017 року несе російська влада, а саме російська армія“, – заявив 15 лютого заступник Міністра закордонних справ Великобританії Тарік Ахмад.

У цьому британському міністерстві стверджують: кібератака лише виглядала як вимагання, але справжньою метою вірусу було не отримати викуп, а порушити роботу українських державних установ, фінансового й енергетичного секторів економіки.

У результаті вірус поширився далі, заразивши підприємства та організації по всій Європі, в тому числі й в Росії.

„Ця атака показала затяте нехтування суверенітетом України. Нерозумний запуск вірусу призвів до порушення роботи організацій по всій Європі та завдав шкоди в сотні мільйонів фунтів. – Кремль поставив Росію в пряму опозицію до Заходу, але так не має бути. Ми закликаємо Росію стати тим самим відповідальним членом міжнародної спільноти, яким вона себе позиціонує, а не намагатися потай її зруйнувати“, – заявив британський чиновник.

У Британії від вірусу постраждали десятки організацій, серед яких – поштові служби, а також реклямні, юридичні, логістичні та фінансові компанії. Але майже три чверті випадків зараження були зафіксовані в Україні.

Британська Прем'єр-міністр Тереса Мей у листопаді минулого року звинуватила Президента Росії Володимира Путіна у намаганні „сіяти розбрат“ на Заході – через втручання у вибори, поширення дезінформації та кібервійну.

16 лютого Адміністрація США звинуватила Росію у причетності до створення вірусу „NotPetya“, який атакував комп'ютери в Україні та інших країнах влітку 2017 року. У повідомленні Білого дому сказано: „У червні 2017 року російські військові почали найруйнівнішу і найкоштовнішу кібератаку в історії. Вірус „NotPetya“ швидко поширився в усьому світі і спричинив збитки у мільярди доларів та пошкодження комп'ютерів в усій Європі, Азії та Америці“. Вірус став „частиною зусиль Кремля з дестабілізації України“.

Бі-Бі-Сі

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Спілкувалися Україна і Польща

ВАРШАВА. – Розмови між Польщею та Україною на складні історичні теми будуть продовжені. Про це 16 лютого після напружених переговорів заявили Віце-прем'єр України Павло Розенко та Віце-прем'єр Польщі Пйотр Глінський. Перемовини за участю віце-прем'єрів тривали кілька годин. Тема зустрічі – польсько-українські історичні суперечки та нещодавні зміни в законі про польський Інститут національної пам'яті, згідно з якими Польща кримінально переслідуватиме „заперечення злочинів українських націоналістів, скоєних у 1925-1950 роках“. Сторони чекатимуть на рішення Конституційного суду Польщі, який розглядатиме суперечливий закон. П. Розенко закликав Польщу до конструктивної співпраці та зваженості у політичних заявах і нагадав, що після ухвалення польського закону в Україні вирішили обійтися без дзеркальної відповіді. (*Радіо Свобода*)

■ Затримали міського голову Одеси

КИЇВ. – 14 лютого на летовищі „Бориспіль“ детективи Національного антикорупційного бюро спільно з прокурорами Спеціальної антикорупційної прокуратури затримали міського голову Одеси Геннадія Труханова і його заступника Павла Вугельмана. Їх звинувачують у махінаціях з майном на понад 100 млн. грн. 15 лютого Солом'янський райсуд у Києві відпустив Г. Труханова на поруки. Незадовго до оголошення рішення біля суду сталися сутички між активістами організацій „Національні дружини“ та „Січ“ і правоохоронцями. (*BBC, Радіо Свобода*)

■ Німецька преса пише про Порошенка

БЕРЛІН. – Німецький тижневик „Шпігель“ у розгорнутій аналітичній статті 16 лютого розповів про досягнення й провали в політиці Президента України Петра Порошенка. Автор кілька разів запитує: „Хто він, цей президент, і куди веде країну?“. „Сумнівним Петром Інкогніто“ назвала Крістіан Єш П. Порошенка, котрий „іде в підпілля“ на Мальдівах і орендує цілий острів, а українське телебачення показує його родину під час Різдвяних свят удома. „Що це за президент, який витрачає на відпочинок за тиждень півмільйона доларів у той час, коли його країна тоне в бідності?“ – запитує журналістка. „Минуло рівно чотири роки після Євромайдану в Києві, але ні співвітчизники Порошенка, ні його партнери за кордоном досі ще не знають, з ким вони мають справу: з президентом, який оголосив запровадження серйозних реформ, чи з підприємцем, котрий використовує свою посаду насамперед для збагачення?“ – пише К. Єш. (*Радіо Свобода*)

■ На „Укрзалізницю“ вкрали 400 млн. грн.

КИЇВ. – 16 лютого Служба безпеки України (СБУ) викрила корупційний механізм привласнення державних коштів посадовцями низки комерційних структур та структурних підрозділів „Укрзалізниця“ на суму майже 400 млн. грн. Під час закупівлі запасних частин до вантажних вагонів продукція не відповідала встановленим вимогам якості та мала невідоме походження. Частина деталей була у користуванні, але у документах відображалася як нова продукція. Наразі спільно з Генеральною прокуратурою та Національною поліцією України СБУ проводить слідчі дії у підрозділах та філіях „Укрзалізниця“ в Києві, Дніпропетровській, Харківській та Львівській областях. (*„Укрінформ“*)

■ Вірус спрямували проти України

ВАШІНГТОН. – 16 лютого Адміністрація США назвала вірус „НеПетя“ операцією російських військових та „найбільш руйнівною кібератакою в історії“. Про це йдеться у заяві Білого дому. Кібератака швидко поширилась усім світом, призвівши до мільярдних збитків у Європі, Азії, Північній та Південній Америці. Атака була частиною зусиль Кремля дестабілізувати Україну. Вона ще очевидніше вказує, що Росія відіграє роль у конфлікті в Україні. „Це була безвідповідальна, нерозбірлива кібератака, яка отримає відповідь на міжнародному рівні“, – відзначив Білий дім. (*Голос Америки*)

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Стратегія Путіна і завдання України

Глен Грант

Московський володар Володимир Путін має намір знищити таку Україну, яка існує зараз. Залишити її недоторканою означає знищення його і його амбіцій. Він мусить вигравати війну також через свої військові злочини: масові могили, тортури на Донбасі та в Криму та збиття літака лету МН-17.

Все це є для нього певним шляхом до Гааги як військового злочинця. Він мусить виграти, тому що Україна розквітає як нація, і це показує його як невдачу. Він мусить здобути перемогу, тому що правда знищить його і Росію.

В. Путін мусить вторгнутися в Україну. Він ще не готовий. Але ознаки його підготування є чіткими. Він далі воює і вбиває на Донбасі. Він продовжує війну і випробовування нової зброї, людей і методів в Сирії. Він посилює військову міць в Криму. Він посилює Калінінград для блокування західного підкріплення. Він залишає військово обладнання в Білорусі. Він переобладнує армію, особливо танками та сучасними технологічними системами. Все це виходить далеко за межі будь-яких потреб мирного часу. Він витрачає обмежені національні ресурси на військових, замість задоволення потреб в інших місцях. Він готується у передбаченні стратегічної війни на заході, а це означає, що Україна не зможе уникнути нападу і стане головною метою. Російське Міністерство оборони відкрито каже в засобах масової інформації, що вони потребують ще три роки для переозброєння армії на заході танками та завершення навчання.

Цей час не повинен згаятись Україною.

Що зараз В. Путін стратегічно робить щодо України? По-перше, він зв'язав Збройні Сили України в одному місці, де вони повільно втрачають бойовий дух і боеприпаси. Він хоче створити почуття безпорадності. Він грає в політичні ігри з Заходом навколо Мінську та миротворців, що відволікає інші країни від його справжньої гри. Вони, напевно, це розуміють, але надто перелякані політичними та фінансовими наслідками переозброєння своїх країн. Лише США, Польща і країни Балтії серйозно ставляться до цієї загрози. Інші чекають і сподіваються, що все це вгамується. Навіть НАТО працює лише впівсили, тому що, наприклад, не може надати рішення проблеми військової слабкості таких країн як Болгарія.

На жаль, сподівання не є дієвою військовою доктриною.

В. Путін також намагається розділити Захід як політичну групу, зменшуючи шанси політичної підтримки та підкріплення, коли він вирішить діяти. В цьому у нього є успіхи.

Нинішнє мислення національного керівництва, показане словом і дією, що „війна йде на Донбасі і вона буде іти тільки на Донбасі“, – це є найнебезпечнішою політичною та військовою проблемою для України. В. Путін хоче і потребує, щоб це було так. Європа та США хочуть і потребують цього ж. В. Путін з задоволенням витрачає український людський капітал на Донбасі з обох сторін, поки він готує свою армію для великої гри. Нещодавні російські навчання, під час яких російські літаки сідали на міські дороги, показують серйозність намірів Росії, з якою може зрівнятися серйозність лише деяких країн НАТО.

Сепаратисти – це просто гарматне м'ясо. Їхнє завдання – бути „покупцями часу“, поки Росія готується. Вони також є частиною російської стратегії. Високопосадовці Збройних Сил України вважають, що вони перемагають, бо вони сконцентровані на тій же обмеженій тактичній війні. Вони і Міністерство оборони України втрачають шанси, тому що вони не готуються досить швидко до стратегічної та оперативної війни, яка, скоріше за все, розпочнеться не на Донбасі, що не дозволить застосувати присутні війська.

Внаслідок цього Україна втрачає позиції у більшій грі, і поки вона стає сильнішою тактично у статичній війні, але загалом Росія рухається швидше і набуває стратегічних переваг.

Встановлення військ в одній оборонній позиції, як вимагають Мінські домовленості, є недоброю, тому що це надає противникові стратегічну перевагу. Росія щодня користується цією обставиною. Втрата стратегічної переваги – це найбільша поразка будь-якого національного чи військового керівництва.

Росія може визначити, де війська є слабкими, і пройти наскрізь або навколо. Військова позиція України на Донбасі перебуває під критичним ризиком оточення, яке є типовим стратегічним маневром Росії. Російські війська практикують цю тактику регулярно під час вправ. Окопна війна також породжує вкопаний менталітет серед солдатів і штабів, який йде проти всіх правил війни, якщо ви хочете перемогти. В політичному плані не може бути альтернативи Мінську, але він повинен бути прийнятий як те, що він є насправді – як стратегема, спрямована на встановленні Збройних Сил України на одному місці. У цьому Росії все вдалося дуже добре.

Українська армія посилюється, але в цілому вона не є однією з найкращих в Європі, оскільки має деякі критичні структурні недоліки. Надходження в армію протитанкових комплексів „Javelin“ не вирішить ці недоліки і може навіть поглибити їх. Дуже часто дивовижну хоробрість і незначні тактичні успіхи приймають за оперативні та стратегічні спроможності.

Оперативна спроможність – це здатність проектувати силу в будь-яке місце, і виграти битву. Україна цього не має. Стратегічні спроможності мають чітку національну мету, яка в свою чергу створює засоби для проведення операцій там, де вони потрібні для досягнення цієї мети. Уряд України не має такої логіки мислення, як на національному рівні, так і в рамках Міністерства оборони та військового персоналу. Військові не можуть активно діяти на оперативному рівні, оскільки вони не структуровані для цього, і вони, звичайно, не практикують це.

Однак, сьогодні Росія практикує операції мобільних батальйонних груп. Залишатися, як Збройні Сили України наразі фактично і розумово в поточній військовій позиції, є гарантією певної поразки, якщо війна стане мобільною, якою вона, найбільш ймовірно, і стане. Армія повинна здійснити стратегічні, оперативні та структурні зміни.

Що це значить? Збройні Сили України дуже добре роблять те, що вони роблять зараз. Але вони не мають можливості перейти на інший стиль війни, як це робить Армія США.

Це тому, що відсутні доктрини, оснащення та готовність до цього. Бачення мобільної армії відсутнє на всіх рівнях керівництва Збройних Сил України. Армія є слабкою з точки зору якості старших командирів та штабів, а також критично слабкою в галузі зв'язку, логістики та медичних послуг. Вони будуть повністю перевантажені, якщо виникне потреба підтримки двох або більше фронтів. Прикладом може служити забезпечення продовольством, яке поставляється на поточну фронтову лінію за контрактом, і ця система не зможе витримати таку операцію, як Іловайськ або Дебальцеве, якщо вона триватиме два-три тижні. Війська будуть голодувати.

Що робити?

По-перше, армії необхідно отримати наказ стати активною, тому що пасивність знищує бойовий дух. Необхідно створити новий пакет стратегічних наказів, який буде спонукувати підрозділи до цілодобового домінування над простором перед ними. Батальйони повинні заохочуватись знищувати будь-яке заборонене Мінськом озброєння, яке не знаходиться в зонах зберігання, і знищувати будь-які російські підрозділи, які нападуть на них у межах зони їхньої відповідальності. Вони повинні домінувати вночі, переробити системи управління, зв'язок та артилерію, щоб стати супершвидкими, відповідаючи точно, коли ворог атакує.

Самооборона є найвищим юридичним правом, доступним для будь-якої країни, тому активна оборона є юридичним правом кожного вояка. Через загальні накази повинні оголосити, що після кожного російського нападу має бути сильна контратака у місці нападу чи в іншому місці на фронті. Ворог скрізь один і той самий, тому захист не може бути обмежений географічно. Захоплюйте нові території і створюйте нові передові позиції. Переконайтеся, що військові інженери готові до впровадження цього. Просувайтесь невеликими кроками і карайте будь-яку російську агресію. Наразі від поточної ситуації вигоду отримує тільки Росія.

Надайте наказ на готовність Військово-мор-

(Закінчення на стор. 15)

ПРОБЛЕМА ДОНБАСУ

Три роки „Мінську-2“: як нести далі валізу без ручки

Віктор Мороз

Якби за цією проблемою не стояло горе сотень тисяч українських громадян, над укладенням і виконанням цієї угоди можна було б потішатися. Документ, який підписали одні з найповажніших керівників Європи та президенти України й Росії, впродовж трьох років залишається невиконаним у жодному з 13 пунктів.

Єдина його заслуга в тому, що зупинено широкомаштабні військові дії. Утім, досі ледь не щодня на лінії зіткнення гинуть люди. Як з одного, так і з іншого боку.

І все ж заради справедливості: „Мінськ-2“ суттєво зменшив масштаби людських втрат.

Врешті, нинішня ситуація – така, як є, і її вже не змінити. Важливо – як з неї вийти.

Як завершити цей конфлікт – ніхто не знає. Історія показує, що такі конфлікти швидко не розв'язуються. Карабах, Абхазія, Придністров'я – 25 років замороженого протистояння. Кіпр – 44 роки.

До певної міри й ізраїльсько-палестинський конфлікт, незважаючи на його специфіку, – теж красномовне свідчення труднощі розв'язання міжетнічного чи міжтериторіального конфлікту, коли там проливається кров.

Це не означає, що донецький вузол не мож- на розв'язати швидше. Це лише свідчить про

неймовірну складність проблеми. І найвірогідніше, „Мінськ-2“ його автори розглядали як пляцдарм для можливого подальшого розвитку.

Однак, досі миру нема. Бо в принципі „Мінськ-2“ – не дорожня карта і тим паче не плян дій, тому неможливий для реалізації. Його укладено не для цього, а лише для припинення ескалації бойових дій.

Усе. Далі – розбирайтеся самі. Принаймні, так виходить з логіки розвитку ситуації. Ангела Меркель, Франсуа Оланд, а вслід за ними і Емануель Макрон, посилюючись на власні проблеми, дуже швидко „відморозилися“ від українського питання. Тепер вони лише час від часу „висловлюють занепокоєння“.

Чи варто Україні в ситуації слабкої зовнішньої підтримки дезавувати „Мінськ-2“, як цього вимагають чимало українських нетерплячих політиків? Так, це ганебна для країни угода, яку уклала ганебна влада. Але цю владу обрав гордий і нескорений, самодостатній і мудрий український народ.

Розумно було б не ламати хай погане, але яке дає сьакі-такі вигоди, і водночас подумати, як зробити краще. У цьому випадку – скористатися геополітичною ситуацією і спробувати отримати від неї бажаний максимум.

(Закінчення на стор. 14)

Місія МВФ: технічна чи остання?

Роман Шпек

У Києві почала роботу технічна місія Міжнародного валютного фонду. Її мета – обговорити ключові завдання програми реформ в Україні, статус їх виконання. Та чи має Україна чим похвалитися? Велика частина структурних завдань, давно встановлених і відтермінованих майже рік тому, досі у стадії реалізації.

Одне з небагатьох законодавчих досягнень – закон про приватизацію – був ухвалений лише недавно і ще не почав діяти. Український досвід свідчить, що між законом та його застосуванням може бути прірва, особливо у таких принципових темах.

Не вирішене питання деполітизації ціни на газ для населення. Остаточний перехід до автоматичного перегляду ціни за формулою був попередньою умовою отримання Україною четвертого траншу кредитної програми.

За останні місяці Україна зробила все, аби зруйнувати віру в деполітизацію ціни на газ. Керівництво країни досі висловлює думку про те, якою повинна бути ціна на цей товар.

Це відбувалося за багатьох програм МВФ та за багатьох урядів і щоразу призводило до розбалансування державних фінансів, грошової емісії та посилення девальвації гривні. Наївно вважати, що цю тему вдасться забути у 2018 році.

Не менша проблема – перетворення боротьби з корупцією на публічний фарс. Провідні акціонери МВФ не раз відверто висловлювали своє ставлення до цих процесів. Чому ж ми очікуємо, що фонд ставитиметься до них інакше?

Фінансові кола мають два сценарії для України: з МВФ та без МВФ.

Усі знають, який обсяг виплат за державним зовнішнім боргом чекає Україну у 2019-2020 роках. Усі знають, що єдиний, хто пропонував Києву гроші для рефінансування багатомільярдних боргів, – це МВФ. Усі знають, що „потяг відходить“: програма МВФ закінчується, а в швидке ухвалення нової програми у виборчий 2019 рік до формування нового уряду може повірити лише невиліковний оптиміст.

Хоча у песиміста більше шансів, адже негайні програми порятунку від фінансової кризи ухвалюють набагато швидше.

Усі розуміють, що для ухвалення фінансових рішень щодо України в разі реалізації песимістичного сценарія ніхто не буде чекати, перевіря-

ючи, скільки ми протягнемо без рефінансування від МВФ. Не кажучи про знак рівності між відсутністю реформ і відсутністю перспектив.

Тривожить, що останні події в економіці могли посилити самообман української влади. Ціни на чорні метали високі, проте ніхто не замислюється, як за такого поліпшення цінової кон'юнктури та слабкої бази порівняння наша економіка зростає лише на 2 відс.? Таке „економічне піднесення“ більше нагадує фіяско, і навіть страшно уявити, що буде в разі погіршення ситуації на світових ринках.

Ще один приклад. Останнім часом гривня суттєво укріпилася завдяки припливу грошей від портфельних інвесторів з-за кордону в державні облігації. Проте краще говорити не укріпилася, а повернулася до рівня жовтня-листопада 2017 року, який існував до великого викидання бюджетних грошей на ринок наприкінці 2017 року.

Ціною цього зміцнення гривні є підвищення облікової ставки. Найголовніше – портфельні інвестори можуть в будь-який момент піти з українського боргу в чужоземну валюту, і це рано чи пізно станеться у разі сценарія „без МВФ“.

В Україні часто говорять про перемогу там, де ще потрібно багато працювати. Прикро, що приїзд технічної місії МВФ, скоріше за все, запишуть до переліку перемог і сприймуть як неправильний сигнал: „Можна і далі не виконувати зобов'язання, вони все одно прийдуть“.

Вони прийдуть, але їм досі нема чого сказати своїм акціонерам для ухвалення позитивного рішення щодо України. Потрібно використати ця візита для швидкого пошуку компромісу, адже українська економіка виборами не закінчується.

Без позитивних рішень зростають інфляційні та девальваційні ризики, що може спричинити політичні ризики не тільки для окремих осіб, а і для всієї країни.

Ухвалення нової програми співпраці з МВФ можливе тільки після парламентських виборів та формування нового уряду, тобто навесні 2020 року. Це занадто пізно, якщо не вдасться забезпечити фінансування у 2018 році.

„Економічна правда“

Роман Шпек – голова Ради Незалежної асоціації банків України, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Відкрили меморіальну дошку

МЮНХЕН. – 16 лютого Міністер закордонних справ України Павло Клімкін урочисто відкрив меморіальну дошку на будівлі, в якій 100 років тому розміщувалося Генеральне консульство УНР – перше українське Генеральне консульство за кордоном. У Мюнхені українці започаткували Український Вільний Університет. Першим консулом Української держави у Мюнхені був Василь Оренчук, призначений на цю посаду 15 листопада 1918 року. Нині будівля перебуває у приватній власності. Генеральне консульство України в Мюнхені проводить роботу з відновлення могили В. Оренчука на місцевому цвинтарі. („Укрінформ“)

В Криму засудили українця

СИМФЕРОПІЛЬ. – Верховний суд анексованого Криму 16 лютого визнав українця Андрія Захтея винним у „підготуванні диверсій“ на півострові у 2016 році та засудив його до 6,5 року ув'язнення. Справа 42-річного А. Захтея розглядалася в суді в закритому режимі. Родичі А. Захтея заявили, що він звичайний водій таксі, який працював на півострові. („Інтерфакс“)

Саакашвілі виїхав до Нідерландів

АМСТЕРДАМ. – 14 лютого стало відомо, що Михайло Саакашвілі виїхав з Польщі до Нідерландів, де одразу ж отримав посвідчення особи, що дає право на проживання і роботу в Евросоюзі. У його плянах – знайти школу для одного із синів, який має приїхати до Нідерландів разом з дружиною політика Сандрою Рулофс. Сім'я планує оселитися в місті Тернеузен, де вони вже мають будинок. Другий син залишиться навчатися у Грузії. (BBC)

У США підтримали проєкт в Україні

КИЇВ. – 14 лютого відбувся випуск облігацій, гарантованих Корпорацією закордонних інвестицій США (OPIC), для фінансування проєкту Централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива. Український проєкт став інноваційним для цієї державної установи США, яка не кредитує чужоземні держави або державні підприємства. Головним учасником проєкту стала українська державна компанія „Енергоатом“. Проєкт дозволить Україні заощадити 130-160 млн. дол., які зараз йдуть на оплату послуг російських компаній у цій сфері. (Голос Америки)

Збудують залізницю до Борисполя

КИЇВ. – 16 лютого уряд пообіцяв відновити проєкт швидкісної залізниці до київського летовища „Бориспіль“ і пустити потяги до кінця цього року. Нинішній плян „Укрзалізниці“ передбачає будівництво всього чотирьох кілометрів додаткової колії. Шлях з вокзалу до летовища потяг долатиме за 35 хвилин. („Укрінформ“)

Порошенко відвідав Мюнхен

МЮНХЕН. – Президент Петро Порошенко 16-17 лютого перебував з робочою візитом у Німеччині й брав участь у 54-й Мюнхенській конференції з питань безпеки. Під час зустрічі з Генеральним секретарем ООН Антоніу Гутерешем він обговорив введення миротворців на Донбас. Завданням майбутньої місії ООН має бути забезпечення повного мирного врегулювання ситуації на Донбасі й відновлення територіальної цілісності та суверенітету України. Обидва також висловили стурбованість погіршенням ситуації з правами людини в тимчасово окупованому Криму. („Укрінформ“)

Обрали голову Конституційного суду

КИЇВ. – Головою Конституційного суду України 21 лютого став Станіслав Шевчук, кандидатуру якого шляхом таємного голосування підтримали судді. Посада голови Конституційного суду була вільною з 18 березня 2017 року, коли сплинув термін повноважень Юрія Бауліна. Доктор юридичних наук, професор, членкореспондент Національної академії правових наук України С. Шевчук раніше працював у Європейському суді з прав людини як суддя від України. (Радіо Свобода)

АМЕРИКА І СВІТ

Відбудуться спільні військові навчання

СЕУЛ. — США і Південна Корея проведуть спільні військові навчання після закінчення Зимових Олімпійських Ігор, сказав 20 лютого Міністер оборони Південної Кореї Сонг Янг-му. Комуністична Північна Корея гостро zareагувала, називаючи це „безжалісним топтанням малих паростків миру”, після того як вона погодилася переговорювати з Південною Кореєю і вислала своїх атлетів на Олімпіяду в тій країні. Пхеньян давно називає військові навчання США і Південної Кореї плянами для подолання північнокорейського режиму. У навчаннях беруть участь 200 тис. південнокорейських і 30 тис. американських військовослужбовців. („Newsweek”)

Пенс мав зустріти північнокорейців

ВАШІНГТОН. — Бюро Віце-президента США Майка Пенса повідомило 20 лютого, що він мав мати зустріч з високопосадовцями Північної Кореї під час його перебування на Олімпійських Іграх в Пхьончхані. Але запланована зустріч 10 лютого не відбулася, бо північнокорейці відкликали її за дві години перед початком. Вони висловили своє невдоволення нещадною критикою Пхеньяну віце-президентом, як також його зустріччю з втікачами з Північної Кореї. М. Пенс зустрівся 9 лютого з Президентом США Дональдом Трампом та іншими урядовцями перед своїм від'їздом і вони узгіднили, що приватна зустріч М. Пенса з північнокорейцями не буде переговорами, але підтвердженням твердої лінії Вашингтону проти Пхеньяну. („The Washington Post”)

Відкликано Службу Божу після протестів

БУДАПЕШТ. — Церква Успення Божої Матері в Будапешті кожного року вшановувала пам'ять адмірала Міклоса Горти, котрий був регентом Угорщини в 1920-1944 рока. Цього року Служба Божя за нього мала відбутися 27 січня, але була відкликана два дні раніше через протести Світового Єврейського Конгресу та інших груп, котрі вважають що М. Горти був антисемітом і дозволяв депортувати євреїв під час Другої світової війни. Для багатьох мадярів він є національним героєм. В додатку ця дата співпадає з Міжнародним днем пам'яті Голокосту. Отець Золтан Оште, котрий служить при церкві, сказав пресі, що це був просто випадок, що заплановане відзначення співпадало з цим днем. Промовцем на святі мав бути заступник спікера парламенту, котрий є членом правлячої партії Прем'єр-міністра Віктора Орбана. („Reuters”)

Заарештовані за фотографування

БЕЛГРАД. — Двоє громадян США і двоє України були заарештовані 18 лютого у Сербії за намагання сфотографувати штаб військової безпеки в Белграді при допомозі безпілотної. Президент Сербії Александер Вучич згадав про арешт „групи” чужинців, але додав, що ця справа не є „нічим особливо серйозним”. У країні зростає російський вплив та антизахідні настрої в засобах масової інформації. („Fox News”)

Зростає популярність нового закону

НЬЮ-ЙОРК. — Згідно з вислідами опитувань, проведених газетою „The New York Times” і оприлюднених 19 лютого, більшість американців тепер підтримують новий податковий закон, який Президент Дональд Трамп підписав якраз перед Різдвом 2017 року. Тоді лише 37 відс. прихильно ставилися до цього, а тепер 51 відс. Серед республіканців підтримка закону зросла від 80 до 89 відс.; серед демократів від восьми до 19 відс. („www.aol.com”)

Пошила сукні без жодного шва

ВАШІНГТОН. — Українська дизайнерка Ірина Левкович підкорила американців колекцією суконь „Вовняні чудеса”, які створені без жодного шва. В основі унікальних виробів ручної роботи – виключно натуральні матеріали: волокна овечої вовни упереміш з волокнами шовку, бавовни, бамбука, банана. У травні І. Левкович планує провести масштабну виставку в Нью-Йорку, де буде представлена її колекція з українськими мотивами. („Голос Америки”)

ДОЛЯ РЕФОРМ

Антикорупційний суд: завтра може бути пізно

Любомир Зубач

Ще кілька місяців тому представники провладних фракцій у парламенті повторювали, як мантру: „Який Антикорупційний суд? Це ж практика країн третього світу! А Україна – не якась там „бананова” республіка. Нам треба орієнтуватися на європейські країни, де антикорупційних судів немає”.

Проте з'явився висновок Венеціанської комісії – і риторика різко помінялася.

Звісно, коли така поважна інстанція чітко каже, що потрібен Антикорупційний суд, а не якась там палата, знайти відмовки вже тяжче. Тож і президент, і провладна коаліція змушені дослухатися та нарешті взятися до діла.

Антикорупційний суд – терміни створення, його потенційний склад, аналіза президентського законопроекту – це головна тема останніх тижнів в українських засобах масової інформації.

А все тому, що більшість міжнародних інституцій, таких як Міжнародний валютний фонд, Всесвітній банк та Венеціанська комісія чітко й недвозначно заявили: Антикорупційному суду в Україні – бути! Інакше...

Ці „інакше” стосуються і фінансової, і дипломатичної площини.

Тиск і шантаж? Фактично, так.

Утім, на антикорупційній, як і на будь-якій іншій війні, всі засоби добрі. Якщо українська влада не готова добровільно створити, очевидно, такий незручний для себе Антикорупційний суд – значить, треба її до цього підштовхнути. І міжнародний інструментарій тут став більш ніж доречним.

Про початок судової реформи в Україні оголосили ще у 2016 році, коли було внесено зміни до Конституції. Відтак ухвалили закон про судоустрій. І саме це вважається початком судової реформи.

У цьому ж законі – зауважте, це ще 2016 рік! – було передбачено створення Антикорупційного суду.

Зробили це зі сподіванням „забудеться, минеться”.

Відтягували, заговорювали стільки, скільки можна було. Більш як рік законопроект про створення Антикорупційного суду не було ініційовано ні президентом, ні урядом.

Зрештою, свій варіант запропонувала група народних депутатів. Його максимально бльокували, подали на експертизу до Венеціанської комісії.

Але остання влада здивувала: визнала Антикорупційний суд легітимною та необхідною для сучасних українських реалій інституцією. Ще одна важлива рекомендація: іні-

ціятива законопроекту має виходити від президента.

У президента не залишилося вибору – законопроект подано. Так, він недосконалий, потребує багатьох виправлень, у ньому є свої підводні камені. Але з ним потрібно працювати в сесійній залі, розпочати розгляд у першому читанні та вносити потрібні правки.

Зрештою, окрім президентського, до парламенту подано альтернативні законопроекти народних депутатів. Розглядатимуть їх усіх разом, тому є простір для маневру. І братися до роботи слід негайно.

Але якщо за створення Антикорупційного суду не проголосують під час цієї сесії, то вже не проголосують взагалі. Далі – вибори. І невідомо, що вони нам принесуть.

На жаль, ще в багатьох депутатів та посадовців рильце в корупційному пушку. І така структура, як Антикорупційний суд, їх лякає. І небезпідставно. Це питання самозбереження.

Так, на словах пропрезидентські партії вже поміняли свою позицію щодо Антикорупційного суду. Але на ділі не все так райдужно й легко. Згадайте народну мудрість – „рада б душа в рай, та гріхи не пускають”.

Припускаю, що цього разу в парламенті можуть застосувати таку поширену практику: провладні фракції голосують, але не 90, а 60 відс. нардепів. У результаті – голосів за законопроект, який на словах підтримує більшість, не вистачає.

Отож, голосування за створення Антикорупційного суду – своєрідний іспит для влади. Бо ж не секрет, що провладні нардепи голосуватимуть так, як вирішать на Банковій.

Якщо закон буде провалено – отже, влада прикриває тили, щоби ніхто не зачепив до наступних виборів.

Може, патосно звучить, але те, що президент вніс у парламент відповідний законопроект – велика перемога українського суспільства. Однак, знову послуговуючись воєнною термінологією, це – швидше, виграний бій. Наступною битвою стане голосування в парламенті. І від того, наскільки швидко це відбудеться, залежить успіх всієї воєнної антикорупційної кампанії в Україні. Це ж питання не просто закону, Антикорупційний суд ще має успішно запрацювати.

„Українська правда”

Любомир Зубач – народний депутат України, фракція „Самопоміч”, член Комітету з питань державного будівництва та регіональної політики, Київ.

ТОЧКА ЗОРУ

Депортація Саакашвілі не принесе спокою

Віталій Кулик

Цього разу затримання Михайла Саакашвілі завершилося депортацією його до Варшави. Речник Державної прикордонної служби Олег Слободян заявив, що „військовослужбовці Держприкордонслужби спільно з представниками Міграційної служби та Національної поліції довели до Михайла Саакашвілі рішення компетентного органу про його повернення до країни попереднього перебування – Польщі”.

З одного боку, українська влада виявила „гуманізм”, відіславши М. Саакашвілі не до Грузії, де його б чекав арешт і, як мінімум, кілька місяців ув'язнення, а до країни Європейського Союзу, де він може набути право постійного перебування в Нідерландах, скориставшись процедурою воз'єднання сімей.

Навряд чи у Варшаві зрадіють з такого кроку Києва. Скоріш за все, це додасть ще одної „перчинки” нашим і без того складним двостороннім взаєминам. Проте, в Польщі самому М. Саакашвілі нічого не загрожує. Його там не заарештують і навряд чи депортують ще кудись.

Логіку вулиці Банкової, тобто Адміністрації

українського президента можна зрозуміти. М. Саакашвілі запрошували для однієї роботи, а він зайнявся створенням „власного політичного іміджу” (у нас цього не люблять ще з кучмових часів) та перетворився на дошкульного троля української влади.

Оскільки сам М. Саакашвілі позбавлений громадянства України (залишило за дужками спосіб, у який це було зроблено), то і займатися політикою в нашій країні не може. Тим більше не має він права влаштовувати марші протесту та вимагати імпічменту. Про це чітко заявили як Президент Петро Порошенко, так і Генеральний прокурор Юрій Луценко.

Але, на мою думку, депортація М. Саакашвілі в Європу не принесе бажаного Банковій спокою. Боюся знову напроорочити (я вже казав, що М. Саакашвілі затримуватимуть тричі), та мені здається, що депортацією до Варшави ця історія не закінчиться.

На Банковій вважають, що вони позбулися М. Саакашвілі і, видаливши його з території України, протестний рух зійде нанівець.

(Закінчення на стор. 12)

АКТУАЛЬНЕ

Викриття „сірого кардинала“ Росії

Левко Хмельковський

Відомий російський опозиціонер Олексій Навальний, керівник Фонду боротьби з корупцією, оприлюднив 8 лютого матеріяли, які викривають хабарництво і негідну поведінку віце-прем'єра уряду Росії Сергія Приходька. Викриття основані на свідченнях Насті Рибки, яку найняли для інтимних послуг на яхті російського олігарха Олега Дерипаски. Дівчина видала також книжку „Щоденник як спокусити мільярдера“.

Радіо Свобода 9 лютого розповіло: „У Фонді боротьби з корупцією вважають, що чиновник провів мінімум три дні на яхті мільярдера О. Дерипаски поблизу берегів Норвегії в компанії дівчат з ескорт-сервісу, а для подорожі з Москви міг використовувати власний літак бізнесмена. Фотографії обох чоловіків дівчина робила на борту яхти О. Дерипаски „Ельден“.

Статок О. Дерипаски зараз становить 6.7 млрд. дол. О. Дерипаска – російський металургійний магнат-мільярдер, який влаштовує пишні прийняття в Давосі, нев'ізнний до США і мав спільні справи з Полом Манафортом, колишнім управителем виборчої кампанії Президента США Дональда Трампа – на цей час уже звинуваченим у порушеннях закону.

С. Приходько почав кар'єру в Кремлі ще за президентства Бориса Єльцина. Він був помічником президента з питань зовнішньої політики. Експерти називають С. Приходька людиною, яка формувала зовнішню політику Кремля останні 20 років. Відколи Б. Єльцина змінив Володимир Путін, вплив С. Приходька в адміністрації президента Росії тільки зростає. Він очолив Управління адміністрації з питань зовнішньої політики, у 2004 році став помічником президента. Після початку третього терміну В. Путіна С. Приходько у 2013 році змінив „сірого кардинала“ російської політики Владислава Суркова.

О. Навальний вважає хабарем відпочинок С. Приходька на яхті олігарха, привезення його

приватним літаком, запрошення шести дівчат для інтимних послуг на яхті. Велетенський маєток і таке ж помешкання С. Приходька, показані у фільмі О. Навального, несумісні з платнею його і дружини. Без хабарів від олігархів не обійшлося.

О. Навальний навів матеріяли провідних американських засобів масової інформації про зв'язки О. Дерипаски з П. Манафортом. Матеріяли О. Навального передрукували „The Washington Post“ і „The New York Times“, власний матеріял подала „The Daily Telegraph“.

О. Навальний у своїй публікації звернувся до В. Путіна: „У 1999 році Путін особисто займався відставкою генпрокурора Скуратова. Нагадаю, що „чоловіка, схожого на генерального прокурора“ зафільмували в компанії „дівчат з пониженою соціальною відповідальністю“, як сам Путін любить їх називати. [Юрія] Скуратова відправили у відставку. Так що, Володимире Володимировичу, давайте, не змінюйте своїх принципів, відправляйте Приходька у відставку? А вас, дорогі читачі, прошу приготуватися до циркової вистави. Будемо дивитися, як замість того, щоб відправити корупціонера у відставку, кинуться захищати і Приходька, і Дерипаску. Уся ці корумпована система і пропагандистська машина боротимуться за честь звичайного хабарника“.

В Росії вже 9 лютого „Радіо Свобода“ і „Медіазона“ отримали попередження уряду Росії з вимогою видалити фотографії з новин про розслідування О. Навального щодо Дерипаски і С. Приходька, тому що „вони подані без їхньої згоди і порушують недоторканність приватного життя“. Розслідування О. Навального щодо О. Дерипаски і С. Приходька внесені до реєстру забороненої інформації. Російський письменник Віктор Шендерович повідомив про звільнення директора видавництва „Ексмо“ Олега Новикова, який опублікував книгу Н. Рибки (насправді Анастасії Вашукевич з Бобруйська) про її перебування на яхті мільярдера О. Дерипаски в супроводі С. Приходька.

Хитрощі на виборах в Росії

Левко Хмельковський

Радіо Свобода 8 лютого написала: „Очікують, що же в першій турі виборів президента Росії, що призначені на 18 березня, зі значним відривом переможе 65-річний Володимир Путін. Вісім кандидатів будуть у бюлетені для голосування. Список кандидатів остаточно затвердила Центральна виборча комісія країни 8 лютого. Це – Сергій Бабурін, Павло Грудінін, Володимир Жириновський, Володимир Путін, Ксенія Собчак, Максим Сурайкін, Борис Титов і Григорій Явлінський.

Опозиціонер Олексій Навальний, якому заборонили брати участь у виборах через наявність судимости, назвав зазначених у бюлетені кандидатів „жалюгідними“. Раніше політик закликав до бойкоту голосування.

В. Путін фактично керує Росією вже 18-ий рік від 31 грудня 1999 року, коли подався у відставку попередній президент Борис Єльцин. За словами оглядачів, у Кремлі непокояться лише про те, щоб перемога В. Путіна була якомога масштабнішою, а можливою перешкодою для цього вважають апатію виборців. Щоб подолати її, вибори призначили на 18 березня – саме на той день, коли 2014 року Росія незаконно заявила про входження до неї українського Криму. Для цього ухвалили спеціальний закон, що уможливив перенести вибори якраз на цей день. Як вважають, це зробили для того, щоб ще більше наростити виборчі показники В. Путіна, для якого захоплення Криму виставляють як одне з його головних досягнень“.

До цього повідомлення варто додати, що для масштабної перемоги В. Путіна застосовано тактику, яку не просто виявити невідомим людям. Передовсім поряд з В. Путіним на високу посаду кандидують особи, які не мають жодного шансу на успіх. Єдиний небезпечний для В. Путіна конкурент – О. Навальний –

хитромудро усунутий за кілька років до виборів. Тепер вісім прізвись у бюлетенях створюють уявлення про демократичність російських виборів, у яких оберуть саме В. Путіна і це матиме вигляд волевиявлення народу.

Членів дільничних виборчих комісій зобов'язали обійти усі помешкання у своїх районах і запитати у мешканців, де вони голосуватимуть – за місцем проживання чи деінде? Ніби й не повинні робити такі обходи члени комісій, ніби не повинні розпитувати про щось виборців. Але невиконання такого наказу може поставити тих членів у скрутне становище вже після виборів. Ніхто не стане ризикувати.

А щодо запитання, то воно ніби й не стосується якогось з кандидатів, не виглядає на агітацію. Задум значно хитріший. Опитування дає можливість виключити з списків виборців тих, хто скаже, що не піде на вибори або голосуватиме у іншому місці. Без цих людей, виключених з списків, відсоток тих, хто проголосує, виявиться значно вищим. А якщо раніше виключені раптом прийдуть на виборчу дільницю, то їх запишуть у додатковий список. За вислідом голосування обидва списки – постійний і додатковий – об'єднують і масовість голосування видається вищою. Тож коли преса повідомить, що за В. Путіна проголосувала більшість виборців, це лише означатиме, що махінації організаторів виборів не були марні.

Журналіст Павло Казарін в „Українській правді“ зазначив, що перед російським керівництвом стоїть завдання за будь-яку ціну підвищити появу на президентські вибори. Одним з кроків на шляху до цієї мети журналіст назвав скасування відкріпних посвідчень, що дозволяє росіянам голосувати в будь-якій точці Росії. При цьому він упевнений, що В. Путін переможе в першій турі виборів.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Трамп підтримав кандидатуру Ромні

ВАШІНГТОН. — Президент Дональд Трамп 19 лютого підтримав кандидатуру Міта Ромні на сенатора з стейту Юта, хоч цей не раз критикував його. Незважаючи на цю критику в минулому, Д. Трамп після президентських виборів 2016 року брав під увагу М. Ромні на пост Державного секретаря США. М. Ромні оголосив свою кандидатуру 16 лютого на місце довічного уступаючого республіканського сенатора Оріна Геча. Республіканці мають 51 місце (із 100) в Сенаті, але багато законопроектів потребують підтримки 60 сенаторів. М. Ромні є сином колишнього губернатора Мишигену Джорджа Ромні. Він здобув популярність у стейті Юта, коли успішно очолював організаційний комітет Зимової Олімпіади 2002 року в Солт-Лейк-Сіті. Після однієї каденції на пості губернатора Масахусетс, М. Ромні старався здобути номінацію Республіканської партії на президента, але програв до сенатора з Арізони Джана МекКейна. У 2012 році М. Ромні став республіканським кандидатом на президента, але програв вибори до демократичного Президента Барака Обами. („Reuters“)

■ Кім Джонг-ун побоюється удару США

ВАШІНГТОН. — Один з найвищих високопосадовців, котрий втік з Північної Кореї, сказав, що диктатор цієї комуністичної країни Кім Джонг-ун розпочав переговори з Південною Кореєю тільки тому, що він боїться військового удару США. Рі Джонг-го, котрий втік 2014 року після 30 років праці над зібранням фондів для Кім Джонг-уна, виступив 14 лютого на форумі в Центрі Вільсона у Вашингтоні. Він додав, що не тільки погрози військового удару впливають на Пхеньян, але також теперішні сильні міжнародні економічні й дипломатичні санкції. Подібні думки висловив адмірал Військово-морських сил США Гері Геріс, Головнокомандувач Збройних Сил США в Тихоокеансько-Азійському театрі. Виступаючи 14 лютого перед Комітетом збройних сил в Конгресі, Г. Геріс сказав, що Кім Джонг-ун хоче „об'єднати Корею в одну комуністичну систему, щоб досягнути те, що не вдалося його дідові й батькові“, але погрози Вашингтону й міжнародні санкції приневолили його вперше погодитися на зустріч з главою чужої держави. („Business Insider“)

■ FBI мало інформації про вбивника

ПАРКЛЕНД, Флориди. — Федеральне Бюро Розслідувань (FBI) визнало 16 лютого, що воно отримало інформації ще 5 січня про Ніколаса Круза, котрий 14 лютого застрелив 17 осіб і поранив 15 у своїй колишній середній школі в Паркленді. Директор FBI Крис Ворен сказав, що бюро розслідує, чому інформації про вбивника – особливо його говорення про бажання вбивати людей та турбуючі писання на соціальних мережах – не були передані для дальшого розслідування. 19-літній Н. Круз був виключений зі школи з дисциплінарних причин. Федеральна і місцева влади кажуть, що він не мав спільників у злочині. („NBC News“)

■ США видали заву про суверенітет Грузії

ВАШІНГТОН. — Державний департамент США видав заяву 26 січня, в якій засуджується угода Російської Федерації з провідниками Південної Осетії, одного з двох регіонів, котрі відділилися від Грузії внаслідок грузинсько-російської війни у 2008 році. Угода мала встановити спільну військову одиницю. США засуджує цю так звану „угоду“, яка не є легітимним міжнародним договором. Становище США є непохитне: вони вповні підтримують територіальну цілість Грузії в її міжнародно визнаних кордонах. США вважають затвердження цієї угоди непослідовним з принципами Женевських міжнародних дискусій, в яких Росія є учасницею. США закликають Росію відтягнути свої війська до передвоєнних позицій згідно з домовленням про перемир'я 2008 року і відкликати своє визнання грузинських регіонів Абхазії та Південної Осетії. („www.state.gov“)

Берестейський мир і Україна

100 років тому для України закінчилася Перша світова війна. Саме 9 лютого 1918 року у Бересті, Німеччина, Австро-Угорщина, Болгарія і Туреччина та Українська Народна Республіка уклали мирну угоду. Але того лютого дня війна для України не закінчилася, а розгорілася з новою силою, але вже на інших фронтах і проти інших ворогів. Усе ж Україна вийшла з Першої світової війни, яка тривала до 11 листопада 1918 року, коли представники воюючих сторін підписали перемир'я. У Бересті німці та їхні союзники пішли на підписання мирної угоди з новою країною, про яку в Європі мало хто чув. Україна зголошувалася дати зголомнілий Німеччині хліб і м'ясо в обмін на мир і військову допомогу проти більшовиків.

Підписання угоди з Україною викликало обурення більшовиків в Росії. Але воно означало також зміну зовнішньої політики Києва, де Центральна Рада досі перебувала у полоні ілюзій про майбутню російську „федерацію вільних народів“. Мирну угоду підписали з незалежною державою. Це було першим визнанням незалежної України у Європі. Не применшуючи ролі української дипломатії, слід визнати, що німці чудово все обставили, уклавши мир з Україною, з якою не воювали, звільнивши десятки дивізій і отримавши продовольчі запаси, які дали Німеччині можливість протриматися до кінця року.

Цей мир дав змогу Центральній Раді за допомогою німецьких та австро-угорських військ відновити контроль над територією, на якій вона проголосила Українську Народну Республіку (УНР).

В СРСР перебування німецьких та австро-угорських військ 1918 року в Україні назвали „окупацією“. Але німці й австро-угорці перебували в Україні згідно з міждержавними домовленостями і були союзниками у війні з Радянською Росією, а не окупантами. Михайло Грушевський вважав, що вигнання більшовиків з України виправдовувала засіб – запрошення німців.

30 січня (12 лютого) 1918 року була опублікована в газеті „Вістник Ради народних міністрів Української Народної Республіки“ стаття Михайла Грушевського, у якій він оцінив Берестейський мир як великий здобуток України на міжнародній арені, що створило передумови для подальшої перемоги над усіма супротивниками української державності.

Звісно, на Заході незалежність України на той час не сприймали серйозно. Але Берестейський мир став історичною подією і Україна посіла у ній місце незалежної держави-учасниці, тому 100-річчя мирної угоди у Бресті слід відзначати як важливий фактор державотворення.

ІСТОРІЯ

Зустріли більшовиків біля станції Крути

Юрій Юзич

„Історична правда“

16 лютого „Свобода“ розповіла про учасників бою проти більшовиків біля станції Крути 29 січня 1918 року, які не загинули і проживали у США. Того січневого дня під Крутами перебувало близько 420 студентів, гімназистів та юнаків. На озброєнні мали гвинтівки, вісім-10 кулеметів та одну гармату на залізничній платформі. Сили противника приблизно становили 5,000-6,000 багнетів.

У нерівний бій вступили, зокрема, курсанти 1-ї Української Військової Школи ім. Богдана Хмельницького, старшини й вояки Гайдамацького Коша, Січові Стрільці Помічного студентського куреня, сформованого зі студентів університету св. Володимира та Народного університету, гімназисти 2-ї Української Гімназії ім. Кирило-Методіївського Братства, учні інших київських навчальних закладів. Загалом у полон потрапило 36 старшин, студентів та гімназистів. Шістьох поранених вояків Студентської сотні та одного гімназиста, що виявився сином машиніста, який возив членів радянського Народного Секретаріату, було відправлено на лікування до Харкова (всі вони вижили). 27 полонених студентів та гімназистів, були розстріляні на станції Крути.

Організатором Студентського куреня був вихователь Володимирського Київського Кадетського Корпусу полковник Петро Сварика. Саме він привів до Києва залишки 1-ї сотні куреня, командира якої більшовики полонили і розстріляли. Незабаром зі своїми студентами та гімназистами брав участь у вуличних боях із червоногвардійцями на київському Подолі. Восени 1919 року, коли до Києва увійшли білогвардійці, вони мобілізували його до війська. У складі однієї з їхніх частин він опинився у Криму, де був захоплений більшовиками у полон і страчений.

Юнкери 1-ої Української військової школи ім. Б. Хмельницького майже всі залишилися на службі в армії УНР, отримали звання „хорунжий“.

Нижче подано інформацію про тих учасників бою, які жили в різних країнах світу.

У складі Студентської сотні воювали:

Осип Твердовський (1891-1930) – сотник Армії УНР. Приєднався разом зі своїм загоном з Ніжина до Студентської сотні під Крутами. Потім був комендантом бронепотягу „Помста“. Член Лєгіону Українських Націоналістів, керівник осередків у Люксембурзі та в суміжних областях Франції. Помер після важкої операції, похований з почестями на міському цвинтарі в Еш-Альзет, Люксембург, з участю місцевого населення.

Сергій Євтимович (1900-1964) — хорунжий Армії УНР. Випускник Спільної юнацької школи, учасник Першого Зимового Походу. Член редколегії журналів „Український Ветеран“ (1935) та „Немізида“ (1936), які видавались у Вар-

(Закінчення на стор. 12)

Михайло Бензик

Коваленко Василь

Ігор Лоський

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Поштова марка має відповідати вимогам часу

Впродовж трьох останніх років громадські організації 12 областей України, включаючи народних депутатів, буквально засипали „Укрпошту“ клопотаннями, наполяганнями, вимогами пошанувати марками держави Україна її вірних і достойних синів – повстанців таборів Норильська та Кінгіру. Але замість марок було випущено лише картинки про ці повстання на поштових конвертах. Натомість, до 80-річчя ще живого колишнього комуніста Леоніда Кравчука „Укрпошта“ випустила марку, конверт першого дня та провела її погашення спеціальним штемпелем.

Київській підпільниці-комсомолці Тетяні Маркус, яка проводила диверсії за пляном НКВД і провокувала відплатні акції нацистів, „Укрпошта“ присвятила марку, конверт першого дня, провела її погашення спеціальним штемпелем.

До 70-річчя рейду з'єднання генерала НКВД Сидора Ковпака в Карпати для боротьби з УПА „Укрпошта“ випустила конверт з виразною і красномовною картинкою, хоча 18 серпня 1944 року партизанська дивізія ім. С. Ковпака була передана у повному складі НКВД УРСР для використання її в операціях проти формувань УПА і ОУН.

За чотири роки кривавої війни з Росією „Укрпошта“ розповіла про неї у 2016 році лише одним аркушем „Народний герої України“ з дев'ятьма марками захисників Батьківщини.

25 березня 2017 року в Тернополі відбулось погашення спеціальним штемпелем художнього кон-

верта, присвяченого Єпископові Української Греко-Католицької Церкви Григорієві Хомишинові. Він народився не в Тернополі, а в селі Гадинківцях Гусятинського району, і погашення повинно проводитися на малій батьківщині особи, яка пошановується в такий спосіб. Катедральний собор Святого Воскресіння, зображений на конверті, знаходиться не в Тернополі, а в Івано-Франківську. Така особистість, як Єпископ Г. Хомишин, своїм подвижницьким життям заслужив у нащадків того, аби бути на марці України.

Редакційно-художня рада „Укрпошти“ не зважала на вісім клопотань про виготовлення та розміщення на одному з поштових відділень нашого міста постійного штемпеля з перевідною датою „Обласний музей визвольної боротьби ім. Степана Бандери“.

Пошта України має керуватися постановами Верховної Ради „Про декомунізацію в Україні“, „Про визнання Армії УНР, корпусу Січових Стрільців, ОУН, УПА формаціями, які виборювали незалежність Української Держави“. Водночас за роки незалежності в Україні не випущені марки до роковин акції „Вісла“, депортації українців з земель Закерзоння, на честь повсталих в язнів-українців таборів Кінгіру і Норильська, голови Української Гельсінкської Групи Миколи Руденка та інших „шістдесятників“, УПА, командирів Армії УНР.

Євген Когут,
Івано-Франківськ

Слідчі були різні

В Діаспорній бібліотеці ім. Галини Король відбувся тиждень літературних читань детективного жанру. До уваги його учасників була книга Андрія Чечка (Анатолія Калиновського або Івана Евентуального) „Записки слідчого“, видана в Канаді. У книзі відтворено хроніку важкого побуту українського народу в довоєнну добу більшовицького терору. Читати книгу цікаво і страшно. Книгу з такою ж назвою написав слідчий Генеральної прокуратури СРСР Лев Шейнін – один з провідних радянських юристів, лауреат Сталінської премії 1949 року. Він розлого змальовує власні успіхи у боротьбі з „ворогами народу“.

Цікавою видається доля „Записок“ обох авторів. Книгу Л. Шейніна перекладали на мови республік і видали в сотиссячними тиражами, розповсюдили в книжкових мережах і виручили від оборудки понад 20 млн. карбованців. На сьогодні вона не несе в собі жодних історичних реалій. Книга чесного слідчого А. Чечка про страждання окаяданеного народу несе у собі правду.

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

З УКРАЇНСЬКИХ РЕФЛЕКСІЙ

Марш розчарованих

Галина Пагутяк

Звідки може взятись нова еліта, яка може збудувати незалежну Україну, якщо її ніхто не вирощував після падіння комуністичного режиму? Тепер хапаються за голову, порушують це питання і безсило розводять руками, бо, схоже, за пару років колоду засмалцьованих краплених карт знову перетасують і навіть, якщо й почнуться масові протести, то ними скористаються ті самі тузи, валети і дами, що на позір критикуючи теперішню владу, любесенько воркують з нею за кулісами. Провина впаде на недолугий народ, який заслужив те, що має.

Власне, тим страхом за майбутнє й пояснюються безперервні чвари серед більш-менш освічених українців, між порокоботами і зрадофілами, тоді як решта їсть, спить і розважається, як це дозволено у бідній, постколоніальній країні. Насправді наче у „Мандрах Гулівера“ то всього лише суперечка між тими, хто розбиває у яйці тупий кінець, і хто розбиває гострий. Це все відбувається у моторошній, просоченій феєсбешною підлотою ноосфері, викликаючи приступи паніки.

За 26 років можна було виховати національну еліту і вона вже могла б змінити докорінно систему. Дива не станеться. Бо навіть зараз над прірвою самопроголошена еліта здригається від одного слова „національний“ і лякає ним посполитих. Національна економіка, освіта, культура, армія. Потрібні бодай невеликі сегменти національного, щоб уникнути чергової руйні і колонізації. Але їх нещадно викорчовують як не відповідний глобалізованому світові бур'ян.

Держава без ідеології не може існувати. Україні потрібна національна ідеологія. Ті пострадянські країни, які її обрали, увійшли до кола вільних народів і їм не диктують правила ні зі Сходу, ні з Заходу.

Еліту виховують не Гарвард і не Кемб-

ридж, а національна культура. Десять років у нас був засмічений пустир, закиданий обгортками від жуйок і снікерсів. Влада копала українську культуру, як гопник консервну бляшанку. Пригодовувала собі колишній кафебістський молодняк і дозволяла йому глузувати над шараварами і українською клясиною. Купувала привселюдно їхні книги, давала Героїв України, заслужених працівників, а потім почала торгувати званнями. 5,000 зелених – і ти заслужений працівник культури.

Коли молодняк постарів і спився, почався призов посполитих у шов-бізнес та літературу, щоб створити масову культуру, яка насправді не може априорі бути національною. Але влада отримує непогані відкати з того всього і може почуватися безпечно. Жажливого слова, що здатне звуком зруйнувати стіни Єрихону, не прозвучало. Конкурси, рейтинги проводять активну селекцію, культивуючи бездарність і вторинність. Держава закуповує увесь той непотріб у бібліотеки, підтримуючи великі комерційні видавництва з московськими власниками. Чиновники від культури і освіти не настільки дурні, щоб не розуміти, що за таких умов не виростить нової еліти, а коли стара визидить, її замінять їхні діти та оте спрагле грошей і слави плем'я, яке вони виростили для прислужування.

Владу завжди обирає еліта. Якщо в Україні з'явиться бодай 10 відс. високоосвічених, мислячих і проукраїнськи налаштованих людей, то вони й оберуть відповідну владу і назавжди обрубать щупальця „русского міра“ і викинуть на смітник історії хохляцьку імітацію патріотизму. А скільки ще років ходитимуть марші розчарованих – то вже не важливо.

„День“

Галина Пагутяк – українська письменниця, Львів.

Музей шукає експонати

Музей української діаспори в Києві звертається до закордонної громади з проханням долучитися до створення нової постійної експозиції музею в столиці України. Науковий колектив музею просить допомоги в наповненні збірок експонатами та матеріалами, які розповідають про історію окремих українських родин в Америці, а також розкривають діяльність українських діаспорних інституцій першої, другої та третьої хвилі еміграції.

Ми збираємо історичні матеріали з таборів біженців (книги, плякати, видані в таборах, а також особисті речі – посвідки, фотографії, листи), особисті фотографії та речі українців першої, другої та третьої хвилі еміграції, які розкривають тему переселення, платівки з записами української музики та українських виконавців, видані в різних країнах світу, документи, пов'язані з заснуванням та діяльністю різних українських інституцій першої, другої та третьої хвилі еміграції, твори мистецтва відомих діячів української культури діаспори.

Ми будемо вдячні приватним особам, а також інституціям, які відгукнуться на наше прохання! Створимо оновлений музей разом!

Матеріали можна надсилати за адресою: Музей української діаспори, вул. Московська, 406, Київ, 01015, Ukraine. Тел.: (380-44) 280-6418. Електронна пошта: museum.diaspora@gmail.com

Оксана Підсуха,
директор музею
Київ

Музей української діаспори в Києві.

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вшанували пам'ять героїв Крут

Жіночий ансамбль та учасники свята (перший ряд зліва): Аня Рейнарович, Катя Познахівська, Люба Часто, Анна Правдфут, Анна Мацілінська, Неоніла Лехман, Віра Боднарчук, Іванна Олесницька, Анна Маріяні, (другий ряд): Зіна Ференц, Марія Бойдуй, Оксана Лев, Романа Лотошинська, Петро Часто, Михайло Цапар, Остап Мацілінський, Яра Літош, Ліда Крамарчук, Рома Лонг. (Фото: Христя Чайковська)

Віра Боднарчук

НОРТ-ПОРТ, Флориди. – Українська громада гідно відзначила 100-річчя подвигу героїв Крут 4 лютого в Українському Осередку ім. св.

Андрія. Прапори США і України внесли ветерани 40-ої Станиці Українських Американських Ветеранів під командою Ігоря Гроня. Гімн США виконала Аня Рейнарович, а гімн України – новостворений жіночий ансамбль.

Програму відкрила голова Громадського комітету Віра Боднарчук і передала ведення Неонілі Лехман. У відеофільмі прозвучала пісня Юнацької Школи з 1918 року „Ми сміло в бій підем“ і було показано молодих студентів-героїв. Вірш „Крутянська пісня“ Богдана-Ігора Антонича прочитала Леся Попель, а жіночий ансамбль під проводом Михайла Цапара виконав пісні „Молитва за героїв України“ (слова Галини Кульчик, єдиний 21-річний син якої загинув в бою на сході України в 2014 році, музика Богдана Шиптури) та „Пам'яті героїв Крут“ (слова Павла Тичини, музика Михайла Степаненка).

Слово про героїв Крут та історичні події того часу виголосив редактор Петро Часто, який накреслив складну ситуацію того часу та відсутність єдиної мілітарної сили в Україні, щоб відбити загрозового ворога з півночі. Відданість боронити кордони своєї держави на сході України бачимо нині у новітніх „крутянцях-кіборгах“.

Вірш „Крути“ Михайла Лавренка, учасника крутянського бою, прочитав Остап Мацілінський. Жіночий ансамбль виконав ще дві пісні, які підхопили присутні в залі. Програма закінчилася показом відеофільму „Україна-21“, де слова пісні, скеровані до отамана Симона Петлюри, показують, що не намарно згинули в минулому оборонці України.

Учасники свята дякували за його приготування М. Цапареві, Ліді Білоус, Анні Мацілінській і Вікторові Лісничому, Ярі Літош, Христі Чайковській і Наталі Слюзар, Н. Лехман, І. Гроню, Богданові Боднарукові, Одарці Горбачевській, Ромі Гуран, Ларисі Шпон.

Пластова Станиця провела Свічку

Ірена Зварич

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Пластова Станиця у Філядельфії провела традиційну Свічку 13 січня в Українському Освітньо-Культурному Центрі. Члени пластової станиці від наймолодших Пташат до Сеньйорату, батьки та гості виповнили залу. Почесними гостями були Архієпископ Філядельфії та Митрополит українських католиків в Америці Стефан Сорока, о. парох Володимир Костюк з церкви св. Архистратига Михаїла у Дженкінтавні, Пенсильванія, директор Нашої Української Рідної Школи Ольга Костюк та представники Крайової Пластової Старшини Наталка Тарасюк і Андрій Зварич. Гурток у Філядельфії куреня „Спартанки“ приготував Свічку.

Свічка відкрилася звітуванням пластових уладів, молитвою та пластовим гімном. В першій частині відбулися пластові церемонії. Разом 41 новаків і новачок склали заяву вступу до Пласту і були прийняті в ряди пластових новаків і новачок та одержали жовті хустки.

Завершення пластових церемоній було іменування Петра Любу на пластуна скоба. Церемоніал провів Крайовий Комендант Юнацтва А. Зварич у присутності батьків і сестри юнака.

Після пластових церемоній відбулася святкова частина. Станичний Марко Чума привітав присутніх та прочитав нарис про історію Свічки. Відбулося представлення

Новацтво складає заяву вступу до Пласту. (Фото: Ірена Зварич)

Вифлеємського Вогню Миру, котре провів курінь „Лісові Мавки“.

Митрополит С. Сорока і о. В. Костюк мали коротке слово та освятили просфору.

Святкова частина продовжувалася розподілом просфори, спільним колядуванням та віншуванням по уладах. Свічку закрили виконанням новацької пісні і молитвою.

Увага члени УНСоюзу Відділ 399 „Леви“ і Відділ 472 „Пласт“

Щорічні загальні збори 399 та 472 Відділів УНСоюзу відбудуться **в суботу, 3 березня 2018 року, о годині 11:00 ранку** в домівці Пласту, 2124 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

На зборах відбудеться обговорення та голосування про об'єднання Відділів 399 і 472 в один відділ. Крім того, відбудуться вибори секретаря, президента і заступника президента Відділу, а також вибір делегатів та заступників на 39-ту Конвенцію Українського Народного Союзу, яка відбудеться від п'ятниці, 18 травня 2018 року, до неділі, 20 травня 2018 року.

Для отримання додаткових інформацій, просимо телефонувати до **Андрія Скиби**, Секретаря Відділу, телефон: **708-964-3770 або 708-774-9320**

Збори 287 Відділу УНСоюзу Субота, 10 березня 2018 р.

Парсипані, Н. Дж.: Річні загальні збори 287-го Відділу УНСоюзу відбудуться в суботу, 10 березня 2018 р., о годині 10:00 ранку в Головній Канцелярії Українського Народного Союзу, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Програма зборів:

- 1) Вибір делегата на 39-ту Конвенцію Українського Народного Союзу
- 2) Дискусія

Просимо членів Відділу повідомити Секретаря Відділу **Тараса Сохана** про участь у зборах, тел. **973-939-0462**, або електронною поштою **tsochan@temple.edu**.

Світовий Конгрес Українців вшановує Героїв Небесної Сотні

Світовий Конгрес Українців 10 лютого видав заяву про четверту річницю подій на Майдані.

20 лютого 2018 року українці всього світу будуть відзначати четверту річницю трагічних подій на київському Майдані незалежності, які жорстоко та безжалісно обірвали життя жінок і чоловіків, які своїм героїзмом привернули міжнародну увагу до України, забезпечивши, щоб український народ не залишився наодинці в боротьбі за демократичні цінності, основні права та принципи, котрі сповідує західна цивілізація.

Сьогодні ми продовжуємо спостерігати за розвитком нової України, в якій поважають основні людські права і панує верховенство права та яка реформується, модернізовується і протидіє корупції.

На жаль, гібридна війна Російської Федерації проти України майже щодня продовжує забирати життя мужніх воїнів та неви-

нних цивільних, а широкомаштабна дезінформаційна кампанія має на меті дискредитувати Україну і її народ.

Нехай же жертвність Героїв Небесної Сотні, Героїв Революції Гідності та відважних захисників України, які зупиняють Російську Федерацію від просування на захід до Європи, будуть постійним нагадуванням про крихкість миру і безпеки та про важливість залишатись неохитними в забезпеченні виведення іноземних військ з України, включаючи деокупацію Криму.

„У цю річницю Світовий Конгрес Українців висловлює вдячність міжнародному співтовариству за його посилену та неохитну підтримку України, віддаючи належне пам'яті та перемозі Героїв та учасників Революції Гідності, зокрема Небесній Сотні,“ – заявив Президент СКУ Євген Чолій.

Конгрес Українців Канади про День Героїв Небесної Сотні

Конгрес Українців Канади Конгресу Українців Канади 20 лютого видав звернення в День Пам'яті Героїв Небесної Сотні.

Сьогодні Україна вшановує День Пам'яті Героїв Небесної Сотні.

Восени 2013 року український народ піднявся в протесті проти авторитарного, корумпованого режиму Віктора Януковича. Під час Революції Гідності народ України вийшов на вулиці та майдани захищаючи свої невід'ємні права. Вони вимагали верховенство права та демократії. Вони вимагали щоб влада ставилась до них з гідністю яка заслуговує кожна людина. Режим відповів насильством.

18-20-го лютого 2014 року, режим Януковича відкрив вогонь проти власного народу. Більш ніж 100 людей – Небесна Сотня – було вбито на Майдані в Києві. Небесна Сотня віддала свої життя захищаючи право українського народу на свободу та справедливість. Небесна Сотня – вічний приклад нам всім хоробрості та патріотизму. Їхній подвиг ніколи не буде забутий. Герої не вмирають. Вічна Пам'ять.

Сьогодні, чотири роки після перемоги Революції Гідності, народ України змушений захищати свою державу від зовнішнього ворога. Росія окупує суверенну українську територію в Криму та веде

жорстоку війну проти України в Донецькій та Луганській областях. З рішучістю та єдністю, український народ хоробро захищає свою державу.

Сьогодні, вшановуючи пам'ять Героїв Небесної Сотні, ми віддаємо шану тисячам українців, які загинули або були поранені захищаючи Україну від російської агресії.

Конгрес Українців Канади просить всіх канадців пам'ятати Героїв Небесної Сотні та хоробрих воїнів, які захищають незалежність та суверенітет України, та взяти участь в місцевих вшануваннях та службах в пам'яті Героїв Небесної Сотні.

Конгрес Українців Канади заохочує всіх канадців підтримувати численні благодійні проекти на підтримку родин Героїв Небесної Сотні, родин воїнів які віддали життя за Україну, поранених українських ветеранів та більше ніж 1.6 мільйонів людей вимушених переселитися через війну Росії проти України. За додатковою інформацією просимо звертатися до вебсторінок Канадсько-Української Фундації (<https://cufoundation.ca>) та UCC Ukraine Appeal (<http://ukraineappeal.ucc.ca>).

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК

повідомляє все членство, що

67-і Річні Загальні Збори

Відбудуться в неділю,
18-го березня, 2018 р.
о годині 2:00 по полудні

**у великій залі Академії св. Юра,
при 215 схід 6-та вул. в Нью Йорку**

Цього року вигасає каденція слідує двох членів Дирекції:

Богдана Курчака та Андрія Юзеніва

Пропозиції до Номінаційної Комісії належно пересилати на адресу:

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.

108 Second Avenue

New York, NY 10003

Attn: Nominating Committee

Просимо членів принести зі собою членську книжечку.

повідомляє своїх членів, що

Загальні Збори

відбудуться

у суботу, 17 березня 2018 р.
о 7-ій годині вечора

**в залі Дому СУМА
301 Palisade Ave, Yonkers, New York 10703**

Цього року закінчується каденція наступних трьох членів Дирекції: Андрій Горбачевський, Ярослав Кіцюк, мол. та Андрій Бурчак та один член Кредитної Комісії: Др. Василь Коцур

Пропозиції до Номінаційної Комісії слід пересилати на адресу:

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union

125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701

Після Загальних Зборів буде перекуса.

Про Вашу участь прошу повідомити
914-220-4900 ext. 0

ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців страхувань життя та ануїтетів. У випадку відсутності ліцензії, можемо сприяти її отриманню.

888-538-2833

Ukrainian National Association

Since 1894

Приєднуйтесь!

**Український
Народний
Союз**

з 1894 року

ПОДОРОЖІ

Відгомонило лемківське свято

Веселі лемки на полонині.

Василь Шляхтич

Минулого літа у черговий раз прикликали нас рідні Карпати, щоб бути там з усіма нашими людьми, тими, які досвідчили вигнання, з їхніми нащадками, щоб відзначити й вшанувати 70-річчя трагічної для населення з усього Закерзоння Акції „Вісла“. 35-та Лемківська Ватра відбулася у Ждині. Так

люди з'їжджалися з усього світу, щоб бути разом і згадати незабуте.

У Бортному ми ночували увесь час нашої присутності на схилах лемківських гір. Я спілкувався з хлопчиною, віком менше 10 років. Ішли ми селом, минали старі хати і придорожні каплички. Зупинялися біля цих капличок, я розпитував хлопчину, а він пояснював мені, що це за каплички і старався вта-

ємничити мене в життя нинішнього села. На ватру приїхали також родичі моєї дружини, яких виселили в тодішню радянську Україну.

Літургію на святій горі Явір очолював Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Святослав. Була чудова, літня погода. Вітали нас осиротілі церкви в обіймах сіл, в яких нас немає. Мовчазно запрошували нас цвинтарі, з поодинокими, в бур'янах, дерев'яними і мурованими хрестами на могилах наших предків. Люди прийшли і молилися.

А в Ждині були сотні наметів і автомашин. Зі сцени від ранку до пізньої ночі по схилах гір неслися чудова музика і спів, грали і співали ансамблі з Польщі і України, Словаччини і з колишньої Югославії. Співали лемківські, а й загалом українські пісні.

Патріярхові Святославу і подарував останню збірку своїх віршів „Тільки з Богом“. Мило мені було привітати Владику Паїсія, Посла України у Польщі Андрія Дешицю, а також співачку та діячку на лемківській і загальноукраїнській ниві Софію Федину з України.

Пригадалась мені сумна сторінка з мого дитинства. Був 1960 рік. Померла моя мама. Їй було 47 років. Залишила троє малих дітей і тата, якому тоді було 56 років. Мені було 14 років, братові 11 і сестрі сім. Були в мене ще дві старші, вже заміжні сестри, але вони жили далі

Патріярх Святослав у Ждині. (Фото: Норберт К. Іван)

від нас зі своїми сім'ями. Настав день похорону мами. Чекаємо на священика. Це був римо-католицький священик, бо тоді греко-католицький священик жив далеко від нас. Тато пішов по священика, вийняв з кишені гроші, священик подивився на гроші й сказав, що треба більше платити. Тато тоді був шкільним сторожем у початковій школі. Платня була дуже маленька. Довелося самим поховати маму. Люди промовили належні молитви, занесли маму на цвинтар.

Після похорону мами ми перестали ходити до костелу на Службу Божу. Їздили з татом на Служби Божі до Зеленої Гури, коли правили наші священики і в нашому обряді.

Це тривало якийсь час, доки до нашого села приїхав римо-католицький єпископ на місійні святкування. Тато через сусідів римо-католиків попросив про зустріч з владикою. Він погодився. Владика попросив парафіян села, тата і родину на похоронні молитви до костелу, а потім процесією всі перейшли на цвинтар і зупинилися над могилою нашої мами, де владика відправив похоронні молитви і освятив могилу.

З того часу ми знову, коли не було нашої відправи у Зеленій Гурі, почали ходити на Служби Божі і молитви до римо-католицького костелу в селі, в якому ми жили.

Зустрічайтеся на дорогах і стежинах рідних земель, де непогамовано плинуть наші річки і потоки, де шумлять ліси. Не забуваймо свого рідного.

*Щоб не сталося, будьмо разом!
Бог нашим дороговказом.
Правда й віра ведуть нас.
Ворогам слід гріх простити
І по Божому нам жити.
Будьмо гідні. Любим рідне.
Це наказ!*

Зелена Гіра,
Польща

VS

SUN | MAR 4 | 5:00PM

NIGHT INCLUDES:

- Special dance performances on the main concourse throughout the night
- Each ticket purchased includes a Ukrainian Heritage Night t-shirt and a group gift
- Special National Anthem and Color Guard presentation
- Join us for a post game photo on the main ice after the game
- Special highlighted Hero of the Game

To purchase tickets:

Please visit groupmatics.events/event/Ukrainianheritage

For questions:

Please contact Myron Bytz at (973) 989-5800 or email bytzmm@gmail.com

Prudential Center

Лемкині на 35-ій Ватрі.

ANNUITIES

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

Contact us:
888-538-2833

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states.

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ЯРОСЛАВА

Сурмач Міллс
РЕТРОСПЕКТИВНА ВИСТАВКА
4 березня – 2 вересня 2018 р.

Години Музею:
від середи до неділі
11:30 – 5:00

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street, New York, NY 10003
T: 212.228.0110 • info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

The Ukrainian National Association Inc.

will host a presentation by

Dr. Petrusia G. Kotlar

“Wellness and Nutrition as a Means to Healthy Longevity”

Sunday, March 18, 2018, at noon, at Holy Protection
of Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church Hall,
255 Barnum Avenue, Bridgeport, CT 06608

Topics to be discussed include:

- Ethno-nutrition
- Seasonal Eating
- Nutritional Trends in 2018
- Alternatives to Chemical Medicine

Admission: gratis
Healthy snack tasting

Organized by UNA Connecticut District

Dr. Kotlar, chiropractor, is a well-known alternative health care provider practicing for 33 years. Her holistic wellness practice in NYC encompasses spinal health, nutrition, exercise and apitherapy. As part of her continuing education studies, Dr. Kotlar has completed coursework on Nutritional Protocols for Daily Living, Principles of Digestion, and Fundamentals of Herbal Therapy in Endocrinology and Cardiac Health, among others.

Зустріли більшовиків...

(Закінчення зі стор. 6)

шаві. Старшина Дивізії „Галичина“, учасник бою під Бродами. Активіст Об'єднання Бувших Вояків Українців у Великій Британії. Похований в Дербі.

Лев Лукасевич (1896-1982) – ройовий студентської сотні. Син д-ра Євмена Лукасевича, міністра охорони здоров'я УНР і Посла УНР в Швейцарії. На еміграції у Варшаві – видатний економіст-статистик. За свої дописи до „Вістей Комбатанта“ під псевдом „Крутянець“ був арештований, але звільнений з уваги на похилий вік.

Олександр Гайдовський-Потопович (1901-після 1939) – поранений потрапив в полон і відправлений у Харків на лікування. Періодично перебував у різних частинах армії УНР, воюючи на фронті добровольцем. На еміграції став першим провідником „Дружини Українських Скавтів“ (1922), яка переросла у Подєбрадський кіш українських пластуців. Інженер-економіст, випускник економічно-кооперативного факультету Української Господарської Академії в Подєбрадах. Працював учителем на Закарпатті, вояк „Карпатської Січі“.

Ігор Лоський (1900-1936) — в бою під Крутами був важко поранений. Працював у Міністерстві закордонних Справ УНР. Вищу освіту здобував у Відні, Празі і Берліні. У Львові учитель Малої греко-католицької семінарії. Автор ряду історичних розвідок і монографій, спогадів під назвою „Крути“. Помер раптово на 36-му році життя, похований на полі почесних поховань Личаківського цвинтаря.

Учасники бою під Крутами в складі 1-ої Української Військової Школи ім. Богдана Хмельницького:

Яків Рябокінь-Рогоза-Розанов (1895-1937) – сотник Армії УНР. У бою під Крутами командував сотнею. Потім був старшиною 1-го Українського Полку морської піхоти Армії УНР (з 1919 року), воював у 4-й Київській Дивізії (1920-1921). Учасник Першого і Другого Зимових Походів, після чого ще два роки брав участь у партизанській боротьбі проти більшовиків. Похо-

ваний на цвинтарі „Воля“ у Варшаві.

Іван Митрусь (1897-1944) – сотник Армії УНР. Навчався у Кадетському корпусі в Тифлісі, з якого виключений за українофільство (між його книжками виявлено „Кобзар“ Тараса Шевченка). Старшина 2-го Кінно-Запорізького Полку (1920-1921), лицар Залізного Хреста за Зимовий похід. Контр-актний поручик Війська Польського у VII Полку люблінських уланів (з 1928). Як командир 1-го ескадрону 9-ої Дивізії піхоти у вересні 1939 року, потрапив в німецький полон, після звільнення з якого приєднався до Армії Крайової. Загинув ймовірно у Варшавському повстанні.

Демид Бурко-Корецький (1894-1988) – політв'язень радянських тюрем. Протопресвітер, багаторічний настоятель церкви св. Духа в Штутгарті, де й помер.

Модест Семирозум (1888-1964) – сотник Армії УНР, у бою під Крутами командував чотою юнаків військової школи для охорони лівого крила. На службі в українській армії з 1917 року. Відзначений Ветеранським Воєнним Хрестом (1964).

Петро Франчук (1901-1977) – хорунжий Кінного Полку Чорних Запорозжців (1919-1921). Лицар Залізного Хреста за Зимовий Похід, Кавалер Хреста Симона Петлюри і Воєнного Хреста. У міжвоєнний період у селі Сухівці Рівненського повіту організував і очолював „Просвітянську хату“. Служив у Дивізії „Галичина“. Активіст Об'єднання Бувших Вояків Українців у Великій Британії, де й помер.

Василь Коваленко (1899-після 1932) – хорунжий Армії УНР. У полку Чорних Запорозжців брав участь у боях проти більшовиків і денікінців аж до інтернування в Польщі. Лицар Залізного Хреста за Зимовий Похід. Перебував у таборах інтернованих в Пікуличах, Вадовицях і Стшалковому, втік до Чехії, де закінчив середню господарську школу і Горжицях та вищу господарську школу в Рудниці. Випускник хеміко-технологічного відділу Української Господарської Академії в Подєбрадах.

Михайло Лавренко (1901-1983) – інженер-агроном, письменник, художник-аматор. Поранений під

час бою. Учасник українського повстання у Борзні. Жив у Франції, потім у США, в Брукліні.

Михайло Бензик (1895-?) – хорунжий Армії УНР. Сотенний, комендант і оперативний ад'ютант кінного полку Чорних Запорозжців (1919-1921). Лицар Залізного Хреста за Зимовий Похід.

Рудольф-Яків Федюк-Федорович (1900-1982) — воював у складі Запорізької Дивізії (1918), зокрема під час походу на Крим. Брав участь у повстанській боротьбі проти більшовиків (1921-1922). Емігрував до Канади (1932), резервіст канадської армії (1939-1956), учасник Другої світової війни і війни в Кореї. Активіст гетьманських організацій Канади і Канадської Монархістської Ліги.

Степан Матвієнко-Сікар (?-після 1973) — інженер, асистент катедри лісівництва Української Господарської Академії в Подєбрадах. Працював фахівцем з містобудування у Тігіні, Бесарабія. Помер у Бразилії.

Матвій Данилюк (1892-1994) — газета „Волинь“ (Луцьк, 1992) назвала його останнім крутянцем, однак інші джерела про його участь у бою під Крутами відсутні. Помер на 103-му році свого життя. Похований на цвинтарі села Ватин, Україна.

Ігнат Мартинюк (1897-1943) — навчався у військовому училищі в Петрограді (1917). Старшина Охорони Головного Отамана (1920-1921), випускник Спільної юнацької школи (1921) при 3-ій Залізній Дивізії. Повернувся у рідне село (1922), працював викладачем української мови, заснував український хор ім. Кирила Стеценка. Під час Другої світової війни прийняв сан, був священиком на Волині. Загинув за нез'ясованих обставин.

Іван Грушецький, о. Йосип (1895-1940) — поручик Армії УНР. Старшина Спільної юнацької школи. Висвятився у священика, був настоятелем православної церкви в селі Сирники Луцького повіту. У перші дні окупації Волині радянськими військами (1939) І. Грушецького схопили й кинули до в'язниці, де він і помер.

Михайло Михайлик (1897-1924) — поручик авіації флоту УНР, член Ради української чорноморської громади та організатор українізації Чорноморської Флоту в Криму. Учасник обох Зимових Походів. Автор спогадів про бій під Крутами. Від 1920 року проживав в Сарнах, помер від серцевого нападу.

Семен Могила (1897-1924) — хорунжий Армії УНР. Учасник Першого Зимового Походу. Служив у 17-му легкоарматному курені 6-ої Січової Дивізії (1920-1921). Заарештований радянськими прикордонниками при перетині кордону (1923) і розстріляний.

Валентин Отамановський (1893-1964) — історик, засновник Братства Самостійників (1914), депутат Української Центральної Ради. Закінчив 5-ту Київську гімназію (1912) із золотою медаллю і вступив на юридичний факультет Київського університету. Співробітник видавництва „Вернигора“, співзасновник Пласту в Києві. У Харкові викладав латину в медичному інституті, похований на міському кладовищі.

У бою під Крутами також брали участь:

Сергій Горячко (1896-1962) — сотник Армії УНР, тричі поранений у боях, зокрема під Крутами. Випускник Констянтинівської Військової Школи у Києві (1916). Комендант 6-ої Січової сотні Стрілецької Дивізії. Учасник Другого Зимового Походу. Автор відомої схеми бою під Крутами (1933). Емігрував до Австралії (1951). Голова Координаційної Управи Об'єднання Союзів Українських Комбатантів в Австралії (з 1959). Похований на кладовищі Фоукнер у Мельбурні.

Юрій Вороний (1895-1961) — український хірург, доктор медичних наук, професор. Навчався на медичному факультеті Університету св. Володимира у Києві. Добровільно вступив у перев'язувальний загін військ Центральної Ради, брав участь у бою під Крутами. Похований на Байковому кладовищі в Києві

Іван Шарий (1894-1930) — випускник Київського університету св. Володимира (1917), активний член студентської громади. Учасник Першого Військового З'їзду. Керівник повстанського загону в Холодному Яру під псевдом „Іван Чорний“. У Києві був директором будинку вчених. Автор спогадів „Січовики під Крутами“. Заарештований у справі Спілки Визволення України (1929), розстріляний.

Юрій Юзич – історик, голова Крайової ревізійної комісії Пласту – Національної скавтської організації України, випускник історичного факультету Львівського національного університету ім. Івана Франка.

Не виключаю, що радикальне крило „єврооптимістів“, Рух „Визволення“, разом з Рухом нових сил спробують віднайти друге дихання для розпочатих М. Саакшвілі „маршів протесту“.

Якщо раніше М. Саакшвілі каналізував протест (багато притомних активістів не приєднувалися до акцій лише через те, що там був він), то тепер ніша вільна.

В новому політичному сезоні знайдеться з десяток впливових фінансово-промислових груп, які можуть почати ризиковану гру, у підсумку якої отримають „джекпот“.

Вибори ближче, чим комусь може здаватися.

„Газета по-українськи“

Віталій Кулик – директор Центру досліджень проблем громадянського суспільства, Київ.

Річні збори 194-го Відділу УНСоюзу тов. „Свобода“

відбудуться в середу, 28 лютого 2018 року, о год. 4:00 по пол. в приміщенні Товариства „Самопоміч“, 98 2nd Ave., New York, NY. Запрошуємо членів до участі.

Леся Юзенів, Секретар Відділу
Оксана Лопатинська, Голова Відділу

NOTICE

UKRAINIAN NATIONAL HOME of BAYONNE, NJ

The Ukrainian National Home Corporation of Bayonne, New Jersey will be initiating legal dissolution procedures. The Board is seeking to repay all bonds to fully paid members. Most funds have been recompensed except for the following members who cannot be located.

Bachurskyj, John	Kostyk, John	Poltawec, Anastasia
Bilyk, Michael	Lawriw, Jack	Skapiak, Steven
Bojko, Onysym	Lev, Michael	Stupka, Olga
Fedoryk, Wasyl	Pawlyszyn, Daniel	Szyska, Mykola
Jurchyshyn, Wilhelmina	Pellegrino, Nina	Wilnat, Lucia
Kormeluk, Nicholas	Pichocka, Justina	Zelinski, Stephen

If you are listed or are an Heir of someone listed, please contact our Bond Redemption Office, Walter Figiel at (973) 736-1796 no later than March 30, 2018 to be repaid.

Депортація Саакшвілі...

(Закінчення зі стор. 4)

Насправді депортація „неспокійного“ грузина лише радикалізує цей рух.

На ролі провідників протесту вже вибудувалася черга. А те, що попит на протест у суспільстві є, кажуть більшість соціологів. Придушення невдоволення тільки поглиблюватиме кризу.

Відтепер на вулицях українських міст спробують свої сили, наприклад, Юлія Тимошенко, загадкові персонажі з Національних дружин чи той же Семен Семенченко.

Вже в березні можна буде очікувати хвилю акцій, ініційованих партією „Батьківщина“ за позачергові парламентські вибори і за імпічмент П. Порошенкові. Дадуть про себе знати і нові політики та політпроекти.

В УКРАЇНІ НЕ ЗАБУЛИ БОЇ ПРОТИ БІЛЬШОВИКІВ РОСІЇ

До „Свободи“ надійшли вміщені нижче розповіді про збройний опір українців проти навали московського більшовицького війська у 1919-1921 роках. Пам'ять про ці бої зберігалася у народі попри заборони комуністичного режиму і тепер оживає завдяки дослідженням істориків та ініціативі патріотів.

У селі народилося військо УНР

Павло Подобед

ГНАТІВКА, Київська область. – Створення регулярної української армії почалося під Києвом – у селі Гнатівка 9 лютого 1918 року після того, як рештки українських військ після завзятих 10-денних вуличних боїв у Києві під тиском радянських військ змушені були відступити у бік Житомира. У Гнатівці, під керівництвом виконувача обов'язків військового міністра Олександра Жуківського відбулося переформування всіх існуючих військ в Окремий Запорізький Загін – перше регулярне збройне формування Української Народної Республіки (УНР).

Згодом Окремий Запорізький Загін вів переможні бої з більшовиками за Житомир та Бердичів, а вже 1 березня 1918 року запорожці звільнили столицю України від червоних. Пізніше Окремий Запорізький Загін був реорганізований в Запорізький Корпус, який

відіграв одну з провідних ролей у Визвольній війні 1917-1921 років.

10 лютого у селі Гнатівка на Київщині відзначили 100-ліття формування Окремого Запорізького Загону Армії УНР. Майже 200 осіб віддали шану тим, хто боровив Україну від російських окупантів. Меморіальні заходи розпочалися на старому сільському кладовищі біля каплиці Різдва Пресвятої Богородиці Української Православної Церкви Київського Патріархату (УПЦ-КП).

Духовенство відслужило Панахиду за полеглими козаками та старшинами Армії УНР. Після віча-реквієму урочиста процесія з державними прапорами рушила до пам'ятника „Борцям за волю України“, де відбулися показові виступи учнів школи бойового гопака та клубу „Шаблезуб“.

„Я щасливий, що до Гнатівки щороку приїздить дедалі більше українців. П'ять років тому мені здавалось, що вшанування вояків

Учні Київського військового ліцею ім. Івана Богуна біля пам'ятника „Борцям за волю України“. (Фото: Юлія Золотаренко)

Окремого Запорізького Загону – це приватна ініціатива нашого фонду. Сьогодні ж бачимо, що Гнатівка перетворилася на важливе місце пам'яті, яке притягує до себе дедалі більше людей. Символічно, що саме у Гнатівці ми презентуємо перше число нашої газети, що покликана розповісти читачам про легендарні сторінки історії українського війська“, – поділився враженнями член правління Благодій-

ного фонду „Героїка“ Андрій Ковальов.

Цьогорічні урочистості в Гнатівці організували Тетяна Мірзаєва з громадської організації „Валькірія“, Києво-Святошинська районна державна адміністрація, Гнатівська сільська рада, парафія Різдва Пресвятої Богородиці УПЦ-КП, Київський військовий ліцей ім. Івана Богуна, історичний клуб „Повстанець“ та Фонд „Героїка“.

Бій на річці Трубіж

Анатолій Ковальчук,
Ірина Олійник

БОРИСПІЛЬ, Київська область. – 4 лютого представники Спілки офіцерів України, Козацького товариства „Чорні запорожці“, Товариства українських істориків, Конгресу Українських націоналістів та інші представники громади урочисто відзначили 99-річчя бою добровольчого українського загону проти московсько-більшовицького агресора, що відбувся біля залізничного мосту через річку Трубіж і вшанували світлу пам'ять майже 300 хоробрих оборонців рідної землі, більшість з яких упродовж 31 січня-2 лютого 1919 року полягла в жорстокому, нерівному бою на берегах цієї невеликої притоки Дніпра.

Дорогою з Києва до місця бою усі зупинилися в центрі Борисполя, де біля пам'ятного знака „Небесній сотні“ хвилиною мовчання вшанували учасників Революції Гідності і всіх загиблих у війні проти московського агресора. У Воронькові учасники сподівалися побачити людей біля пам'ятного знака козакам, дев'ять років тому виготовленого за гроші благодійників і встановленого в центрі села. Але прийшли тільки п'ятеро вороньківців – учасників війни на Донбасі. Після короткого віча, на якому було зачитано прізвиська учасників бою на Трубе-

жі, побували на сільському кладовищі і поклали квіти до могили Івана Черпака і двох його побратимів.

Після цього вирушили до Баришівки, де біля пам'ятного знаку учасникам бою на Трубежі, встановленого 2015 року зусиллями бориспільця Віктора Швагруна, відбулося віче. У ньому взяли участь майже 200 осіб, зокрема ліцеїсти Київського військового ліцею ім. Івана Богуна, студенти Військового інституту Київського національного університету ім. Тараса Шевченка та Київського університету ім. Бориса Грінченка, представники патріотичних організацій з Києва, Борисполя, Березані, Переяслава-Хмельницького і довколишніх сіл.

Було висунуто пропозицію побудови Меморіального комплексу на місці бою. Працювати над проєктом зголосився автор Меморіального комплексу „Пам'яті героїв Крут“ Анатолій Гайдамака. Серед тих, хто подорожує з Євгеном Олександровичем завжди молодь.

Після віча невелика кількість учасників, зокрема кияни і бориспільці, здолавши два кілометри, прийшли до Трубежа, де 99 років тому гримів запеклий бій, де мужні чоловіки і юнаки добровільно стали на захист рідної землі від ворога, що стрімко наступав на захопи-

(Закінчення на стор. 17)

Іван Черпак з побратимами.

Відтворили бій на станції Бобринській

Наступ козаків підтримує кулеметниця Оксана Гончарук. (Фото: Олександр Вівчарик)

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 7 лютого в Смілі відбулось урочисте козацьке коло „Історичне коріння Сміли“ з нагоди відзначення 100-річчя української революції, під час якого відкрито та освячено пам'ятний знак отаманові Якову Водяному та реконструйовано події зими 1918 року на залізничній станції „Бобринська“ (нині станція ім. Тараса Шевченка).

У ніч з 21 на 22 лютого 1918 року Звенигородський Кіш Вільного Козацтва розбив на станції переважаючі сили більшовиків під командою Михайла Муравйова. Бій тривав цілий день, обидві сторони зазнали значних втрат. Козаки під проводом Смілянського отамана Я. Водяно-

го провели нічну атаку на росіян, які були розбиті й розбіглися.

Спочатку була урочиста частина, під час якої Архієпископ Харківський і Полтавський Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ) Афанасій освятив пам'ятний знак на честь перемоги Вільного Козацтва. Співав Сергій Василюк з гурту „Тінь Сонця“. Були патріотичні промови. Слово мала також Христина Зверевич – правнучка Я. Водяного, яка приїхала з батьками і племінницею Мирославою.

На святі були виступи майстрів козацьких бойових мистецтв, частування кулішем, концерт в Будинку культури ім. Т. Шевченка. Ініціювала проведення свята Смілянська сотня Українського Вільного козацтва ім. Василя Бурки під проводом отамана Віктора Шевчука і

(Закінчення на стор. 17)

Три роки...

(Закінчення зі стор. 3)

Наш заклятий сусід Росія нині зайшла в конфлікт не тільки з Україною, а й майже зі всім світом. Її владу розпирає від імперської величі й агресії, які свого часу підживили надприбутки, отримані від продажу сировинних ресурсів. Її керівники готові знову поновити Російську імперію в кордонах царської Росії.

Але хто їй протистоятиме? Європа? Старенька давно вже

втратила стратегічний масштаб і не в змозі дати достойну відповідь на геополітичні виклики цивілізаційно ворожої для неї Росії. Частогусто комерційна вигода переважає у її спонукальних мотивах і гальмує політичну рішучість в протистоянні з агресивним партнером.

Натомість США, котрі ще не втратили стратегічної перспективи, налаштовані досить категорично до Росії і її керівництва. Для цього чимало причин, не лише економічних. Ми мусимо ними скористатися.

Нове керівництво Білого Дому, судячи з останніх поїздок спецпредставника США Курта Волкера, підготувало власну програму встановлення миру на Донбасі, котра базується на поетапному введенні миротворців ООН в зону протистояння.

За задумом ініціаторів цього пляну, контингент миротворців у складі 20-тисячного корпусу мають складати воїни з країн, котрі не входять до НАТО. Очолюватиме процес шведський штаб.

Ідея передбачає, що на якомусь етапі (судячи з усього, це має трапитися після того, як буде створено реально демілітаризовану зону, яку і займуть миротворці) проведуть вибори місцевого самоврядування, котре поступово займеться відродженням мирного життя.

Найголовніше в цьому пляні те, що навіть росіяни його підтримують, оскільки першим ідею миротворців офіційно виклав Володимир Путін. Хоч і в дуже специфічному вигляді.

Але для сучасної російської інформаційно-пропагандистської машини першість їхнього вождя відіграє вирішальну роль.

Звичайно, алгоритм реалізації цієї ідеї в кожного буде свій. Та важливо, що все починається з того, з чим усі згодні: запровадження демілітаризованої зони й розташування миротворчого контингенту на лінії зіткнення. Тобто з реального й всеосяжного миру.

Для України – це супервигідно, адже зніме постійну напругу від загрози широкомасштабного вторгнення з боку Російської Федерації. Так, далі починається політична частина угоди, до якої Україна ще не зовсім готова. Але слід розв'язувати проблеми, як вони приходять.

Крім того, українцям треба врахувати два моменти.

Перший: В. Путін шукає пристойного для себе виходу з глухого кута, куди він завів країну. Тобто нині з ним можна розмовляти й вести торги.

Другий: Варто росіянам вивести

важку зброю з демілітаризованої зони – а це практично означатиме, що вони мають її забрати на територію Росії. Пляном передбачено 5-тисячний загін чужоземних поліцаїв, котрі доповнять миротворчий 20-тисячний загін вояків.

Можливо, не так уже й страшно буде проводити вибори, котрі мають відбутися за українськими законами з участю українських партій. Можливо, відпаде й необхідність ухвалення закону про спеціальний статус територій.

Але чи варто Україні взагалі поспішати з подальшими кроками?

Тим паче, що розумніше було б одразу після введення миротворців серйозно зайнятися розв'язанням внутрішніх проблем: помінати владу на відповідальнішу й поряднішу, швидко провести структурні реформи, категорично деолігархізувати країну, врешті, реформувати всі силові бльоки.

А згодом – розглянути подальшу долю Донбасу. І вирішити, чи він потрібен країні і в якому вигляді.

Не донеччани нав'язуватимуть умови об'єднання, а країна продиктує людям, котрі розв'язали криваву бійню, умови приєднання і прощення. Так буде, мабуть, правильно.

Залишається лише з'ясувати, чи потрібен мир на Донбасі чинній українській владі? Є небезпека, що, втративши довіру українських громадян, можновладці спробують (і вже нині це роблять!) перед загальнонаціональними виборами розкрутити гасла на кшталт „Віддайте нам все й одразу!“.

Зокрема кілька мільярдів на реінтеграцію, котрі ми освоїмо у звичний для нас спосіб.

Вони знають, що отримати все й одразу неможливо. Саме тому й форсуватимуть це питання, доводячи його до абсурду.

„Українська правда“

Віктор Мороз – політичний оглядач, Київ.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
Українська Вільна Академія Наук
Український Науковий Інститут Гарвардського Університету

запрошують на

XXXVIII

Шевченківську наукову конференцію

Програма

Відкриття

Альберт Кіпа

Президент УВАН

Олександр Боронь

(Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ)

„Шевченкове перебування на Пріорці у Києві 1859 року:
факт наукової біографії чи легенда?“

Ольга Полюхович

(Національний університет «Києво-Могилянська Академія»)

„Образ Петербурга у творах Юрія Косача і Тараса Шевченка:
спільні та відмінні риси“

Валентина Хархун

(Ніжинський Національний педагогічний університет ім. М. Гоголя)

„Сто років із Шевченком:
радянська, пострадянська та майданна шевченкіяни“

Закриття

Григорій Грабович

Президент НТШ-А

**В суботу, 3 березня 2018 року
о 4-й годині по пол.**

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$	7	\$400 - \$12		\$ 800 - \$17	
\$150 - \$10		\$500 - \$12		\$ 900 - \$20	
\$200 - \$10		\$600 - \$15		\$1000 - \$20	
\$300 - \$12		\$700 - \$17			

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ATTENTION, Debutante Ball Organizers!

In keeping with our tradition,
The Ukrainian Weekly
will publish a special section
devoted to the Ukrainian
community's debutantes.

The 2018 debutante ball
section will be published
on MARCH 18.

The deadline for submission of all materials – stories
and photos (with captions and photo credits) – is
MARCH 9.

Please e-mail materials to:

STAFF@UKRWEKLY.COM

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Стратегія Путіна...

(Закінчення зі стор. 2)

ських сил до затоплення всієї Чорноморської флотії в Севастополі, знищення російських танкерів в українських водах та знищення Керченського мосту будь-якими комбінованими засобами. До виконання може ніколи не дійти, але підготування та навчання необхідні для підтримання моралі. Підготуйте морську піхоту, щоб захистити від вторгнення з моря Одесу та Маріуполь. Їм потрібні чіткі військові завдання, щоб підтримати їхню мораль до того часу, як буде вирішене питання з розквартируванням.

Військово-повітряні сили повинні регулярно тренуватися разом з сухопутними бригадами. Кожна бригада повинна мати засоби зв'язку з літаками та персонал для співпраці з Військово-повітряними силами. Бригади мають бути підготовлені для швидкого переміщення на нові місця. Бригади повинні готувати плани оборони у разі відступу та ведення бою у інших районах бойових дій. Бригади повинні навчитися робити це як єдиний підрозділ і не потребувати детальних наказів з сектору. Але нові райони бойових дій та плани повинні бути розроблені, і бригади повинні регулярно тренуватися за ними, включаючи командирів секторів та штаби. Всі командири повинні знати, що робити в надзвичайних ситуаціях, якщо вони повинні наступати, відступити, або перейти до абсолютно нового місця в надзвичайних обставинах. Плани логістики повинні бути підготовлені, щоб підтримувати динамічний бій, а не просто стабільний стан траншейної війни.

Структурні зміни

Мобільне поле бою потребує мобільних штабів. Сектори та штаби АТО статичні і, отже, є цілями високого пріоритету для російського удару. Штаби секторів повинні вийти з своїх поточних місць розташування на місцях і стати мобільними штабами на колесах. Вони повинні змінювати позиції кожен тиждень. Організації не мають розраховувати на енергію з електричних мереж, повинні мати власні генератори. Начальниками сектора мають бути лише ті офіцери, які успішно командували бригадою. Їх слід залишити на командуванні до перемоги або поки вони не будуть підвищені по службі. Персонал штабів секторів має бути змінений на молодих офіцерів (капітанів і майорів) та командирів з батальйонного рівня з досвідом бойових дій. Реорганізуйте сектори як дивізії.

Штаб АТО також повинен стати повністю мобільним і повинен переміщуватись кожні два-три тижні на нове місце. Командиром АТО має завжди бути той, хто успішно командував бригадою та сектором. Його слід залишити командувати до тих пір, поки він не досягне успіху або не виявиться непридатним. Командирів будь-якого рівня не можна призначати, якщо вони не командували військами в бою. Персонал штабу АТО слід змінити на молодих активних офіцерів (майорів та підполковників) з бойовим досвідом та найкращих офіцерів, які зараз перебувають у складі тилових штабів або навіть на тих, хто звільнився раніше. Зробіть штаб АТО дійсно об'єднаним штабом сухопутних військ, військово-повітряних сил, флотії, СБУ та Національної гвардії. Штаб АТО слід назвати штабом Корпусу.

Поточна практика комплектування штабу АТО з тилових штабів є недовгою, оскільки створює дві армії:

бойову армію східного фронту та штабну армію тилу. Вони не поділяють однакових етичних або ціннісних засад. Радники чують про це кожного дня. Це небезпечно для країни, оскільки цю ситуацію експлуатує В. Путін, і їй потрібно терміново змінювати.

Особливо це стосується таких речей, як продовольча система, паливо та боєприпаси, та медичне обслуговування на передовій лінії. Поточна система не пристосована підтримувати мобільну битву у будь-якому вигляді. Ви не можете належним чином матеріально підтримувати бій зі штабу за 400 кілометрів. Це так не працює.

Оперативне матеріально-технічне забезпечення та плянування повинні бути близькими до поля бою та під управлінням командира, який відповідає за бойові дії. Це загальний військовий принцип. Має бути належна посада заступника командувача АТО з логістики. Слід попросити США створити курс логістичного офіцера в Україні та забезпечити, щоб усі батальйони та бригади мали когось, хто їх пройшов.

Об'єднаний штаб в Міністерстві Оборони має бути якнайшвидше реорганізований до належного формату бойового штабу з найкращим Стратегічним командуючим. Це є в новому законі про оборону, який ще не підписано. Це не повинно чекати. Оперативний командувач повинен мати повний дозвіл президента на ведення війни. Ця людина не повинна підпорядковуватись Генеральному штабові, а лише керівництву держави. Він повинен вести війну весь час, а не коли має час як зараз начальник Генерального штабу.

Начальник Генерального штабу, у свою чергу, повинен консультувати та забезпечувати загальний нагляд, а не воювати. Об'єднаний штаб повинен стати центром плянування та ведення бойових дій, і цю роль треба повністю усунути від Генерального штабу. Об'єднаний штаб має бути укомплектований зрілими офіцерами та людьми, які воювали в зоні АТО, а також такими, що отримали поранення або вийшли на пенсію, і які розуміють бойові дії повністю. Цей штаб має бути координаційним центром усіх розвідувальних даних, що надходять до та з району бойових дій.

Генеральний Штаб повинен зосередитись на плянуванні майбутнього розвитку війська та довгострокової стратегії на майбутнє. Їх слід змусити правильно використовувати бюджет та оптимізувати видатки, особливо непотрібний персонал. Вони повинні мати суворі бюджетні обмеження, і їхні плани мають розглядатися щороку президентом і обговорюватися в парламенті. Інакше кажучи, їхнє завдання має бути у вдосконаленні військової системи для наступної битви, а не втручання в нинішню.

Необхідно створити та навчити мобільну резерву командувача корпусу щонайменше у розмірі бригади, розміщеної у Дніпрі.

Добровільні резервні підрозділи треба створити, обладнати та навчити як єдині підрозділи, а не на основі індивідуальної резерви, як це є сьогодні.

Підрозділи в районі бойових дій мають бути реконструйовані таким чином, щоб всі бригади були збалансовані з власним штабом, запасним штабом та підрозділом зв'язку. Необхідно розмістити національну резерву у розмірі двох бригад біля Києва.

Всі частини в Збройних Силах України, які сьогодні не використовуються на передовій лінії, мають бути перетворені на бойові підрозділи або

підрозділи бойової підтримки. Всі підрозділи, які не є життєво важливими, мають бути переоформовані переважно за рахунок резерв та строковиків, а контрактники перепідготовлені для служби в бойових підрозділах.

Всі батальйонні та бригадні підрозділи повинні мати підготовлений склад розвідки та правильну командну організацію – від штабів підрозділів до Міністерства оборони включно. Проходження розвідувальних даних має бути двостороннім процесом, а не одностороннім, як це є зараз.

Системні зміни

Система підтримки Збройних Сил, яка забезпечує персонал та навчання, не змінилася настільки, наскільки це необхідно. Поки мислення в штабах залишається радянським, ніколи не буде необхідних фундаментальних змін.

Основна необхідна зміна системи – це зміна провідництва.

Радянський менталітет вимагає контролю та покарання винних. Це потрібно замінити делегуванням, мотивацією та винагородою. Система, що базується на застосуванні влади, є застарілим похміллям радянської епохи і не підходить для нової сучасної України. Це вбиває Збройні Сили України. Офіцери, які покладаються на застосування влади і контроль, повинні бути відсторонені, тому що вони ніколи не матимуть інтелектуальної спритності або мудрості, щоб навчати війська та воювати у динамічній війні.

Після трирічної підтримки Сполучених Штатів та Великої Британії для розвитку боєздатності, все ще залишається серйозна проблема стандартизації процедур, тренувань і тактики персоналу. Це особливо важливо для будь-яких майбутніх мобільних боїв, тому що всі батальйонні та молодші командири повинні мати спільну основу мислення для успішних операцій. Ця система ще відсутня і, мабуть, було небагато спроб її насправді створити. Радників просто не просили допомогти її створити. У військових навчальних закладах викладаються радянські бойові практики.

Наразі в українській армії існує велика неповнота офіцерів. Молоді люди без досвіду і з сумнівною освітою беруть на себе командування сотнями чи навіть вище (заступник командира батальйону, командир батальйону тощо). Система набору, просування та навчання не змінилася, щоб задовольнити реальну потребу провідників. У той же час якісні офіцери звільняються без будь-якого заохочення їх залишитися в Збройних Силах. Один радник навіть згадав приклад, коли офіцер став командиром батальйону на другий рік після закінчення навчання, без бойового досвіду. Це злочин, і хтось повинен сісти у в'язницю за це.

Всі курси професійних військових офіцерів повинні бути скорочені до восьми місяців бойового вишколу на місцях, щоб як можна швидше набрати молодих офіцерів в бойові підрозділи. Академії слід закрити, а фонди перенаправити. Навчальні команди США та Великої Британії мають бути використані для підготування всіх молодих офіцерів та командирів сотень. Деяких з найкращих офіцерів треба повернути з фронту на нетривалі періоди, щоб приєднати до тренувальних груп, а також для лекцій курсантам.

Мобілізація має бути переосмислена. Вона має стати набагато узгодженим процесом. Поточна радянська система не працює. Набір повинен вестись до бригад та батальйонів,

а не тільки для Збройних Сил в цілому. Керівництво бригад треба залишати незмінним, але кожна ротація має приносити свіжих молодих солдат та молодших офіцерів. Бригади мають здійснювати ротацію всередині Корпусу та національної резерви, щоб вони могли тренуватися для мобільних операцій та згідно з вищими стандартами. Бригади повинні зберігатися як цілісні бойові одиниці.

Не має бути різниці між військовими підрозділами Збройних Сил, добровольців, поліції та Національної гвардії з точки зору вишколу та бойових стандартів. Гнучкість потрібна з точки зору використання персоналу. Поки війна не виграна, усі повинні доктринально просто мати один стандарт. Командирів з різних сил оборони слід регулярно переміщувати до інших підрозділів, щоб отримати найкращий досвід. Більшу частину Національної гвардії слід віднести до бойових підрозділів. (Занадто багато стоять цілий день, не роблячи нічого корисного.)

Треба обрати найкращих командирів, щоб очолити підрозділи, незалежно від того, хто вони. Видаліть командирів бригад та батальйонів, які не мають бойового духу або були помічені у неетичній або злочинній поведінці.

Проведіть перевірку сил і зніміть або різко зменшіть штаби, підрозділи та військовослужбовців, які не беруть участі у бою, готуються до бою, або відпочивають після бою. Невикористаний персонал з'їдає кошти. Переведіть гроші до іншого місця, адже вам потрібна кожна копійка. Будьте безжалісними щодо зменшення видатків.

Переконайтеся, що всі сфери роботи керовані командуючими, а не штабами. Змініть номенклатуру згідно до західних позначень. Називайте когось не „начальником ВМС“, а „Командуючим флотом“ і дайте йому/їй бюджет та уповноваження діяти, командири не повинні покладатися на вказівки Генерального штабу.

Така сама логіка стосується і Командуючого Збройних Сил, якому потрібні повноваження та завдання вести армію в бій.

Якнайшвидше розділіть посаду діючого начальника Генерального штабу на три окремі посади – начальника сил оборони, начальника Генерального штабу та начальника операцій (в об'єднаному штабі). Це також є в новому законі про оборону. Жодна людина не може одночасно виконувати всі три завдання належним чином, і діючий начальник Генерального штабу не має бути примушений це робити. Це надто багато для одного мозку і стратегічно небезпечно для нації.

Резюме

Це прості зміни, але вони потребують термінових політичних рішень. Час витрачається даремно, а час – це найважливіший національний ресурс у цій війні. Причина того що багато змін не відбулись в тому, що Генеральний штаб контролює все, але має обмежений військовий досвід і має небагато навичок, як втілювати та проводити зміни. Дії, які потрібні займати від трьох до чотирьох днів, займають місяці, якщо вони взагалі трапляються. Але більше того, політичне бажання відзначити і похвалити армію за їх чудові результати покищо затьмарює їх у проведенні величезних і життєво необхідних кроків.

„Високий замок“

Глен Грант – британський експерт, консультант, професор Ризької бізнес-школи, колишній британський військовий.

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте пенсійний рахунок,
щоб забезпечити своє майбутнє.*

**3.30%
APY***

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Бій на річці...

(Закінчення зі стор. 13)

ти Київ.

Бій на річці Трубіж відбувся між козаками Вороньківської, Бориспільської й Баришевської сотень Армії УНР під проводом Івана Міхна й Івана Черпака біля села Коржі Переяславського повіту. Українські козаки затримали на кілька діб більшовицьку навалу на Київ. Взимку 1919 року були глибокі сніги і люті морози, коли козаки прибули до залізничного мосту через ріку Трубіж за наказом Директорії: зупинити ворожий потяг, яким везли до Києва сформований Москвою окупаційний уряд „радянської України“.

Козаки розібрали залізничну колію на мості й на лівому березі річки, сподіваючись, що більшовицький потяг зазнає аварії. На жаль, хтось з більшовицьких агентів попередив ворога про наміри козаків. Коли розвіднилося, до мосту почав повільно наближатися бронепотяг і зупинився біля пошкодженої колії. З вагонів повискакували більшовики й заходилися підносити рейки і ремонтувати колію, інші почали стріляти до козаків.

Озброєні лише гвинтівками, декількома кулеметами й шаблями, маючи обмаль набоїв і продовольства, легко одягнені, вони ледве стримували натиск численнішого ворога, який мав вдосталь набоїв. Більшовики могли пораненим подати медичну допомогу. Козаки були цього позбавлені. Щоправда, вночі вдалося доправити декількох поранених до Баришівки – найближчого населеного пункту, де їм була надана медична допомога.

Лише на другу добу, коли закінчилися набої та близько 150 вояків були вбиті чи важко поранені, оборонці вночі відступили з поля бою. Поранених забрали із собою. Тіла більшості загиблих перенесли до верболозу і присипали снігом з надією, що потім вдасться їх забрати і поховати в рідних селах і містечках. Але вже наступного дня більшовики знайшли вбитих козаків і поскидали їх у води Трубежа. Захопивши Баришівку, вони у

шпиталі закатували всіх поранених. Керувала вбивцями молода комісарка.

Звитяжним учинком патріоти зірвали пляни загарбника раптово захопити столицю України. Козаки на дві доби зупинили наступ ворога на столицю. За цей час українська влада встигла евакуювати державні установи до Житомира.

Про цю історичну подію люди дізналися від жителя села Іванків Андрія Свирида, дядько якого брав участь у тому бою. А. Свирид почав збирати інформацію про майже забуту подію і разом з дружиною Анастасією приїздив в село Вороньків, розпитував людей старшого віку про давні події. Майже 150 жителів цього великого села відгукнулися на заклик отамана Вороньківської сотні І. Черпака і вирушили з ним до Трубежа, щоб розбити більшовиків. Додому не повернулися понад 70 вороньківців. Родичі загиблих в умовах більшовицької диктатури мовчки пережили велику втрату.

Під час збирання інформації про бій і його учасників нам пощастило познайомитися з відомим поетом Миколою Карпенком, уродженцем Воронькова, його братом Віктором і сестрою Катериною. М. Карпенко написав поему „Отаман Черпак“, в якій розповів про боротьбу своїх земляків проти московсько-комуністичних зайд. Вона була видана окремою книжкою.

Тривалий час ми безуспішно намагалися відшукати в архівах документи про описані вище події. І лише нещодавно, в результаті вивчення справ репресованих у 1920-1930 роках мешканців Воронькова, вдалося з'ясувати: чимало людей були знищені комуністами саме за те, що у складі загону І. Черпака брали участь у бою проти більшовиків на Трубежі. На сьогодні встановлені імена 60 учасників бою.

Інформація про багатьох героїв-вороньківців стала відомою завдяки зусиллям Валентини Стрілько, голови Міжнародного освітнього фонду ім. Ярослава Мудрого, яка біля пам'ятного обеліску у Воронькові зачитала їх імена з книги „Грона українських повстань“.

Відтворили бій...

(Закінчення зі стор. 13)

Благодійний фонд „Діоніс“ з Черкас (директор Оксана Гончарук).

Активісти з станції Цвіткове відновили паровоза для потягу, яким пересувалося червоне військо. Потім відбулася реконструкція бою. До станції під'їхав паротяг з більшовиками, які пішли у наступ, та його відбили козаки. Вони стрімко пішли в контратаку. Лунали постріли, строчив кулемет Оксани Гончарук, станцію затягло димом. Козаки перемогли.

29 січня на кладовище села Старосілля прийшли місцеві жителі, а також активісти Народного Руху з

Черкас, представники громадської організації „Територія гідності“ зі Сміли. На цьому кладовищі знайшли вічний спочинок три невідомі юнаки, які мали бій проти більшовицького війська під командуванням Михайла Муравйова біля станції Крути 29 січня 1918 року. Декілька років тому на могилах у Старосіллі встановили великі хрести.

Протоєрей місцевого храму св. Івана Предтечі Української Православної Церкви Київського Патріархату Василь Плешинець разом з військовим капеляном, митрофорним протоєреєм УАПЦ зі Сміли Михайлом Шевчуком відслужили Панахиду. Опісля лунали промови.

МОЖЛИВІСТЬ НА КАР'ЄРУ В КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ

Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union
2332 West Chicago Ave, Chicago, IL 60622

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч“ знаходиться в пошуках Виконавчого Директора з причини плянованого відходу на пенсію нашого довголітнього Президента.

Наші вимоги на цю відповідальну позицію:

- Кандидат мусить бути добре ознайомлений у менеджменті фінансових інституцій;
- Мати вміння і досвід у стратегічних плануваннях і дискусіях з Радою Директорів;
- Мати певну візію щодо майбутніх плянів для нашої інституції.
- Як Президент цієї фінансової інституції, він/вона мусить вміло представляти цю позицію;
- Ступінь бакалавра у бізнесових або фінансових студіях є необхідним; вимагається також не менше п'яти років успішного досвіду в фінансових інституціях;
- Плинна англійська й українська мови конечні, у слові та письмі;
- Кандидат/ка мусить бути громадянином Сполучених Штатів Америки, або т.зв. „permanent resident“, і проживати у Чикаго або передмістях.

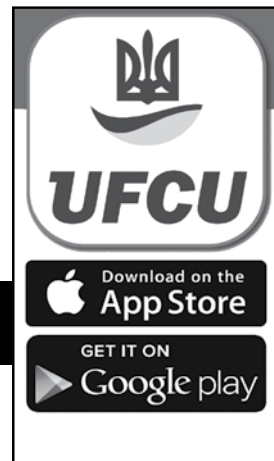
Зацікавлених просимо висилати заявку про зацікавленість і резюме електронною поштою на адресу ceosearch@selfreliance.com.

Завантажте наш мобільний додаток для всіх ваших фінансових потреб

Download Our App!

- Deposit checks...
- View balances...
- Make transfers...
- Pay bills & more...

...using your smartphone or tablet

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

ALBANY, NY (518) 266-0791	AMHERST, NY (716) 799-8385	BOSTON, MA (781) 493-6733	BUFFALO, NY (716) 847-6655	CLEVELAND, OH (440) 842-5888
FEDERAL WAY, WA (253) 237-5293	PORTLAND, OR (503) 774-1444	SACRAMENTO, CA (916) 721-1188	SYRACUSE, NY (315) 471-4074	VANCOUVER, WA (360) 597-2096
WEBSTER, NY (585) 545-6276				

877-968-7828 | www.ukrainianfcu.org

Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

**ЕВГЕН
ОШЧЕПОВСЬКИЙ**
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3035
e-mail: mdrich@unamember.com

Випробування...

(Закінчення зі стор. 1)

А як не „наше“, то „бандерівсько-фашистське, колябляційно-ністське“. Сьогодні поляки, втрачаючи здоровий глузд, повторюють політичну практику Партії Регіонів, україножерної промисловської „п'ятої колони“, яка влітку 2013 року за пляном з Кремля виводила на площі Києва та інших міст „антифашистські марші“, маючи за ціль унеможливити будь-який розвиток українства в Україні.

Не вміють дати собі раду з історичною пам'яттю й угорці. Зрозуміти їх можна. Згідно з Тріанонським договором 1920 року Угорщина втратила дві третини своїх колишніх територій, кілька мільйонів угорців опинилися за кордонами свого головного етнічного масиву, і це, звісно, дуже болюча річ. Сильна нація, а угорці сильні завойовницьким духом, не може залишатися байдужою до долі земляків в інших країнах. Це для Будапешту набагато важливіше, ніж доля тих чужих країн. Зокрема

ніж доля України.

В цьому положенні Польщі і Угорщини вповні збігаються. Не думаємо, що між ними існує якийсь офіційний антиукраїнський договір, але наша національна пам'ять не повинна забувати подій сторічної давнини, коли мадяри і поляки навперебій пропагували спільний мадярсько-польський кордон – коштом українського Закарпаття.

Варшава лякає, що не пустить Україну в Європу через „бандерівську ідеологію“, а Будапешт робить це саме через український закон про освіту, ухвалений Верховною Радою 5 вересня минулого року. Недолік його полягає лише в одному: ухвалити його слід було ще 25 років тому, в гарячій атмосфері постанови незалежної української держави. Тоді він нікому не здався б антидемократичним чи спрямованим проти національних меншин.

Весь цей час мадяри в Закарпатті зловживали відсутністю такого закону, тому їхні діти виростили в Україні, не вміючи ні написати, ні вимовити українського слова. Цим вони самі зачиняли перед собою двері до вищих навчальних закладів України. Ніщо інше, як самодискримінація, і цей закон усуває її, визначаючи, що мовою освіти в навчальних закладах України є мова українська. Водночас він чітко передбачає природне поєднання обох мов – рідної і державної.

Але Будапешт, услід за Москвою, засудив цей освітній закон як нібито спрямований про-

ти прав національних меншин, і розпочав шалений політичний тиск на Київ – з метою заблокувати далі зближення України з Європейським союзом і НАТО.

Недвозначний висновок Венеційської комісії, що український освітній закон не має жодного антиугорського елементу ні в тексті, ні в підтексті, не подіяв на Будапешт. Тиск на Україну набуває нових обертів. Міністер закордонних справ Угорщини Петер Сіярто ультимативно домігся зірвання запланованого на 14-15 лютого засідання Комісії „НАТО-Україна“.

Виглядає, що „сильні духом“ мадяри розраховують на відому їм слабкість української держави, тому заходять надто далеко: цими днями праворадикальна і водночас проросійська партія „Йоб-

бік“ провела під стінами Посольства України в Будапешті провокаційну акцію „Самовизначення для Закарпаття“. І те, що офіційна угорська влада не засудила цієї нахабної антиукраїнської провокації, свідчить про дуже слизкий політичний курс сьогоднішньої Угорщини.

Словом, ситуація з цим нашим унікальним російсько-польсько-угорським сусідством подібна до сюжету дуже милого, мудрого і повчального американського мультфільму „The Lion King“: мале левенятко Симба, добре серцем й нікому нічого не винне, опинилося в оточенні трьох підступних хижаків-гієн.

Але врешті Симба виріс, змужнів і став господарем свого життя і своєї долі.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ШИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 10 лютого 2018 року, відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА, БАБА, СЕСТРА, ТЕТА І КУЗИНКА

св. п. Марта Левицька

народжена в Зарваниці 2 вересня 1925 року
в родині св. п. о. Василя Мельника-Лімниченка і Марії з Хоптяків,
вдова св. п. о. Ярослава Левицького.

У глибокому смутку залишилися:

син	- Василь Левицький з дружиною Христіною і донею Наталею
донька	- Гануся Копистянська з мужем Борисом і дітьми Адріаном і Марічкою
сестра	- Тереса Дахнівська з дітьми і внуками
племінник	- Андрій Мельник з родиною
кузинки	- Лідія Дихдала з родиною
- Неонілія Лехман з родиною

ближча і дальша родина в діаспорі та Україні

Похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві
св. Отця Миколая в Торонто 21 лютого 2018 року.

Похоронено св. п. Марту на цвинтарі св. Володимира біля мужа
о. Ярослава.

Вічна їй пам'ять!

З безмежним жалем повідомляємо,
що 31 грудня 2017 року, в присутності
своїх рідних, спокійно відійшла
у вічність наша найдорожча
Дружина, Мама і Бабця

св. п. Марта Качала з дому Бойчук

Марта народилася 12 липня 1932 року в селі Дідківці біля Бродів,
Львівської області. Донька св. п. Серафима і Варвари з дому Коваль

Після Другої Світової війни проживала в Німеччині і студіювала в
Гайденавській Гімназії, де записала свого майбутнього чоловіка з
яким щасливо прожила 64 роки. Прибула до США в 1951, та посели-
лася в Пассейку, Н. Дж. Працювала в Eastman Kodak, де мала нагляд
над важними урядовими документами. Була активна в українському
громадському житті як стійка українка.

Похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві св.
Миколая в Пассейку, Н. Дж. і на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік	Мирослав Качала
дочки	Богданна Сивин-Качала з чоловіком Джей
Ореста Марта Качала
онука	Надія ЧарВара Сивин-Качала
ближча і дальша родина у США, Канаді і в Україні	

Нехай з Богом спочиває. Вічна Пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
зі смутком повідомляє членів
Головного Уряду, членів 139-го Відділу
УНСоюзу, та всю українську громаду, що
10 квітня 2017 року відійшов у вічність

св. п.

Петро Питель

(25 грудня 1924 р. – 10 квітня 2017 р.)

Секретар 139 Відділу в Чикаго, Ілліной,
який займав цю посаду протягом 57 років

Петро Питель був довголітнім, дуже активним прихильником
УНСоюзу. Його відданість Українському Народному Союзові
залишиться в пам'яті союзників назавжди.

Екзекутивний Комітет та все членство УНСоюзу висловлюють
щирі співчуття дружині Марії, синові Євгенові, невістці Ейлін,
внукам John and Maura та правнукам Eli,
Joseph, Anthony та Andrew Paul.

Вічна Йому пам'ять

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими,
що 11 лютого 2018 року відійшов у вічність
наш найдорожчий Муж, Батько і Дідо,
справжній патріот і син України

св. п.

Іларіон Хейлик

Похорон відбувся в суботу, 17 лютого 2018 року, на цвинтарі св.
Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

У смутку залишилися:

дружина Раїса
син Олександр з дружиною Шері
доні Ніля і Діана
внуки Heather, Bonnie
ближча і дальша родина в США, Україні і Венесуелі.

Вічна Йому пам'ять!

Український Спортивний Осередок „Тризуб”
у Філадельфії

ділиться сумною вісткою з своїми
членами і Українською громадою, що
2 лютого 2018 року відійшов у вічність
довголітній член управи УСО „Тризуб”

св. п.

Любомир Лучанко

Похоронні відправи відбулися в суботу, 10 лютого 2018 року,
в Церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії в Мелровз-Парку, Па.,
і на цвинтарі св. Марії в Елкінс-Парк, Па.

Опечаленій дружині Надії та родині складаємо щирі вислови
глибокого співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа УСО „Тризуб”

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
зі смутком повідомляє членів
Головного Уряду, членів 267-го Відділу
УНСоюзу, та всю українську громаду, що
27 січня 2018 року відійшла у вічність

св. п.

Глорія Олешко-Толопка

(6 липня 1933 р. - 27 січня 2018 р.)

Секретар 267 Відділу в Дір Парк, Нью Йорк,
яка займала цю посаду протягом 56 років.

Глорія Олешко-Толопка була довголітньою, дуже активною
прихильницею УНСоюзу. Її відданість Українському Народному
Союзові залишиться в пам'яті союзників назавжди.

Екзекутивний Комітет та все членство УНСоюзу висловлюють
щирі співчуття братовій Теодозії, племінницям Karen, Susan,
Nancy, Andrea, племінникам William Jr., George Michael
and Johnny з їхніми родинами.

Вічна Їй пам'ять!

у глибокому смутку повідомляємо,
що 30 січня 2018 року відійшла у вічність
наша найдорожча Мама, Бабця і Прабабця

св. п.

Марія Цап

народжена 24 березня 1923 року
в селі Комарів, коло Стрия, в Західній Україні.

мама св. п. Ігоря, який помер у 207 році,
вдова Василя, що помер 9 липня 2017 року.

В 1955 році М. Цап разом зі своїм чоловіком Василем та трьома
дітьми приїхала до США. Проживала у Стратфорді, Коннектикат,
більшість свого життя. У 2015 році з чоловіком переїхала до Ст. Пе-
терсбургу, Флориди.

У смутку залишилися:

діти Дмитро з дружиною Сузанною
Ірена з чоловіком о. Романом Бадяком
Ярослав з дружиною Анною
внуки Дмитро мол., Андрій, Христофор, Олівія, Мариса,
Стефан з дружиною Валері, Романна з чоловіком
Спайк, Олександр і Данило
правнуки Elizabeth, Ashley, Miles

Заупокійна Служба Божа відбулася в понеділок, 5 лютого 2018
року, в Epiphany of Our Lord Church, St. Petersburg, Florida. Похорон
відбувся в четвер, 8 лютого 2018 року, на Українському католицько-
му цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Поминальна Служба Божа та посвячення пам'ятника відбудуться
в суботу, 12 травня 2018 року, о год. 12-й дня в церкві св. Андрія
та на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й. (141 Sarah Wells Trail,
Campbell Hall, New York).

Пожертви в пам'ять Марії Цап можна складати на The Ukrainian
Museum, 222 East 6th Street, New York, NY 10003.

Вічна Їй пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
зі смутком повідомляє членів
Головного Уряду, членів 241-го Відділу
УНСоюзу, та всю українську громаду, що
21 березня 2017 року відійшла у вічність

св. п.

Дженет Бардел

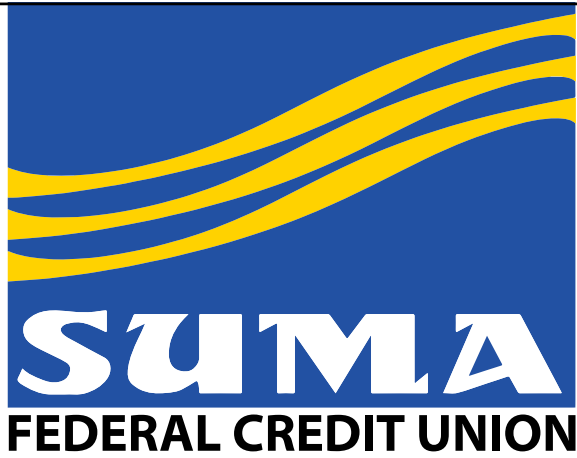
(6 лютого 1934 р. - 21 березня 2017 р.)

Секретар 241-го Відділу у Woonsocket, RI,
яка займала цю посаду протягом 45 років.

Дженет Бардел була довголітньою, дуже активною
прихильницею УНСоюзу. Її відданість Українському Народному
Союзові залишиться в пам'яті союзників назавжди.

Екзекутивний Комітет та все членство УНСоюзу
висловлюють щирі співчуття численним
племінникам і племінницям з їхніми родинами.

Вічна Їй пам'ять!

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

7/1 зі змінною ставкою

3.125% APR*

30 річний незмінний відсоток

4.125% APR*

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFCU NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org